

A ... Törvényszék a ... (....) ügyvéd által képviselt... (....) felperesnek - Országos Bírósági Hivatal Jogi Képviseleti Osztály (....) által képviselt ...Törvényszék (....) I. rendű, a ... (....) ügyvéd által képviselt ... (....) II. rendű...1029 Budapest, Zsolt fejedelem utca 98.) III. rendű, és a ... Ügyvédi Iroda ... ügyvéd (....) ügyvéd által képviselt... (....) IV. rendű alperesek ellen kártérítés iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperes keresetét **e l u t a s í t j a .**

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 1.500.000.- Ft + ÁFA, a III. és IV. rendű alpereseknek egyetemlegesen 3.000.000.- Ft + ÁFA perköltséget.

Fizessen meg továbbá az államnak külön felhívására 1.500.000,-(Egymillió-ötszázezer forint) le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ... Ítéltáblához címzett, a ... Törvényszéken, három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indokolására irányul.

A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárt előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ... Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ... Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s :

2009. április 3. napi keltezéssel a III. és IV. rendű alperesek iratot csatoltak a Budapesti ... Kerületi Bíróság Végrehajtói irodájában. Az irat a ...Kft. 2009. február 5-én kelt fellebbezésére vonatkozik, és ezen beadványban a III., IV. rendű alperesek észrevételezik, hogy a 2009. január 5-én kezdeményezett, benyújtott végrehajtási záradék kérelmükben egyetemleges adósként.....(jelen per felperese) a ..Kft. ügyvezetője ellen is kérték a végrehajtási eljárás megindítását az 1859/2007. számú közjegyzői okirat alapján.

Ezen beadványt a bíróság új számra rendelte iktatni.

Az ügy végrehajtási száma ... lett.

A kérelemhez csatolt közjegyzői okirat szerint ... (jelen per felperese), valamint a ...Kft., mint adósok, valamint.....jelzálog-kötelezett, továbbá a IV. rendű alperes,...., mint a tartozás jogosultja és jelzálogjogosult kérték a tartozáselismerő és egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat, illetve ingatlan jelzálogjogot alapító szerződésmódosítás közjegyzői okiratba foglalását.

A tartozáselismerő és egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat szerint ... (jelen per felperese) mint a ... Kft. képviselője is, valamint mint adós, és a IV. rendű alperes, mint jogosult kijelentették, és

elismerték, hogy az adósok és a jogosult által megkötött, és köztük jelenleg is érvényben lévő, általuk többször módosított, nem lakás céljára szolgáló helyiségre vonatkozó, határozott idejű bérleti szerződésből eredően adósoknak elmaradt bérleti díj tartozása, valamint üzemeltetési és rezsiköltség tartozás jogcímen összesen 9.045.000,-Ft összegű tartozása áll fenn a jogosult felé, amely magában foglalja a 2007. év október-november-december hónapokra esedékes bérleti díjat, valamint üzemeltetési és rezsiköltséget.

Az adósok egyetemlegesen kötelezettséget vállaltak arra, hogy a fenti tartozást a jogosult részére készpénzben, kamatmentesen, maradéktalanul megfizetik az alábbiak szerint:

2007. év november hónap 15. napjáig megfizetnek a jogosult részére 3.000.000,-Ft-ot, míg a fennmaradó 6.045.000,-Ft-ot legkésőbb 2007. december 31-ig vállalják megfizetni.

Az adósok kijelentették, hogy a tartozás után ügyleti kamat megfizetését nem vállalták.

Kijelentették és elismerték, hogy késedelmes teljesítés esetén 2007. július 24. napi jegybanki alapkamat kétszerese+6%-os mértékű késedelmi kamat megfizetését vállalták, a késedelembe esés időpontjától a tartozás teljes visszafizetéséig.

Az ingatlan jelzálogjogot alapító szerződésmódosítás szerint pedig ... jelzálog-kötelezett az okirat aláírásával hozzájárult ahhoz, hogy a kizárólagos 1/1 tulajdonában lévő, külterület 050/15. hrsz.-ú ingatlan egészére első zálogjogi ranghelyre 9.045.000,-Ft tőke és járuléakai erejéig a módosító megállapodással alapított jelzálogjogot a földhivatal az ingatlannyilvántartásba bejegyezze.

A szintén 2009. április 3. napján kelt beadványukban a III. és IV. rendű alperesek bejelentették a ... Kerületi Bíróságnak, hogy a köztük létrejött 2008. május 14. napján kelt engedményezési nyilatkozat elnevezésű szerződésüket az adott napon közös akarattal felbontották, így a folyamatban lévő végrehajtási eljárás jogosultja, végrehajtást kérője ...

A IV. rendű alperes akként nyilatkozott, hogy a 2009. március 13-án kelt fellebbezés nevű beadványát az előző 2009. január 5-én benyújtott végrehajtási záradék kérelem tartalmával mindenben azonosan fenntartva új végrehajtás elrendelése iránti kérelemnek kéri tekinteni.

2009. június 17. napján 3. sorszám alatt hiánypótló végzést bocsátott ki a ... Kerületi Bíróság.

A hiányokat a IV. rendű alperes 2009. június 26. napján pótolta.

A végrehajtási záradék 2009. szeptember 3. napján került kibocsátásra, a végrehajtó

... II. rendű alperes lett. A végrehajtói ügyszám ...

2009. október 20. napján a felperes, mint adós és ..., mint hitelező bejelentették a végrehajtónak, hogy peren kívüli tárgyalásokat folytatnak, kérték az eljárás szünetelőbe helyezését.

2009. november 12. napján kelt kérelmében a IV. rendű alperes, mint végrehajtást kérő, a végrehajtási eljárás folytatását kérte.

2009. november 3. napján kelt beadványában a felperes, mint adós bejelentette a végrehajtónak, hogy a 2009. évi teljes tartozást rendezte a végrehajtást kérő felé, kérte a II. rendű alperest, hogy a végrehajtást kérővel vegye fel a kapcsolatot és a végrehajtást szüntessék meg.

Bejelentette továbbá azt is, hogy az adós részére 3.300.000,- forintkifizetésre került, ezért kérte a II. rendű alperes által 2009. október 15. napján összeállított díjjegyzék módosítását, illetve, amennyiben ennek a végrehajtó, II. rendű alperes saját hatáskörben nem tud eleget tenni, úgy a kérelem fellebbezésnek tekintését.

A 2009. november 18. napján kelt iratával a II. rendű alperes felhívta a végrehajtást kérőt, hogy a követelés fennállásáról, az adós nyilatkozatára tekintettel nyilatkozzék.

A 2009. november 25. napján kelt beadványában a végrehajtást kérő akként nyilatkozott, hogy a követelés összege továbbra is megegyezik az ... számú, a 2007. október 4. napján kelt közjegyzői okiratban foglalt követeléssel.

2010. február 5. napján a II. rendű alperes a felperesnek a ... Kft.-ben fennálló üzletrészt lefoglalta 1.500.000,- forint becsértéken, a foglalási jegyzőkönyv a felperes részére 2010. február 17. napján kézbesítésre került.

A 2010. január 28. - i állapot szerint a cég tagjai ... felperes és ... voltak.

A ... Kerületi Bíróság a 2010. február 11. napján kelt végzésével felhívta a II. rendű alperest annak közlésére, hogy az adósok bejelentése alapján a és számú végrehajtási ügyekben a Vht. 41.§ - a szerinti eljárás lefolytatására sor került-e, s ha igen, milyen eredménnyel.

2010. február 22. napján a II. rendű alperes arról tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy a végrehajtó felhívására a végrehajtást kérő akként nyilatkozott, hogy a teljes tartozás fennáll. Mellékelte a ... számú adatlapot, mely a 2010.01.13. - án fennállt tartozást tartalmazta.

A ... Kerületi Bíróság a 2010. március 11. napján kelt végzésével a ... és számon folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat 5.500.000,- forint vonatkozásában felfüggesztette.

9. sorszámú, 2010. március 31. napján kelt végzésével a bíróság megállapította, hogy a 1859/2007. ügyszámú, ... közjegyző által készített közjegyzői okirat jogosultjának, ... jogutódja az okiratban foglalt követelés tekintetében

2010. december 10. napján a II. rendű alperes lefoglalta a felperes, adós tulajdonát képező, a ... Kft.-ben fennálló üzletrészt 1.400.000,- forint névértékben, tekintettel arra, hogy a végrehajtást kérő jelzése szerint a foglalás 2010. február 5. napján, 1.500.000,- forint értékben csak a társaság 3.000.000,- forintos törzstőkéje 50% - ának felel meg.

A ... Kerületi Bíróság a 2010. december 16. napján kelt végzésével értesítette a II. rendű alperest, hogy ... felperes tekintetében a számú ügyben a végrehajtás felfüggesztés fennmaradt, míg a ... számú ügyben a felfüggesztést a bíróság megszüntette, de a végzés még nem jogerős.

2011. január 5. napján az adós, jelen per felperese, kifogással élt a végrehajtó jogsértő intézkedése ellen.

Előadta, hogy a II. rendű alperes megküldte részére a 2010. december 10. napján kelt üzletrész lefoglalását tartalmazó foglalási jegyzőkönyvet, mellyel a ... Kft.-ben fennálló üzletrészt lefoglalta a végrehajtó. A jegyzőkönyv szerint a végrehajtó a végrehajtási eljárást 9.045.000,- forint tőke és járulékai iránt folytatja.

A bíróság ugyanakkor a ... számú jogerős végzésével a végrehajtási eljárást 5.500.000,- forintra nézve felfüggesztette. Így jogszabálysértő a végrehajtó azon intézkedése, hogy a felfüggesztés ellenére az eredeti tőkére és járulékaira folytatja az eljárást.

2010. augusztus 13. - i keltezéssel a felperes meghatalmazást csatolt, mely szerint úgy is, mint a ... Kft. képviselője, meghatalmazta ... jogtanácsost, hogy helyettük és nevükben eljárjon a ... Kerületi Bíróság előtt folyamatban lévő végrehajtási ügyben, utalva arra, hogy a végrehajtói ügyszám: ...

2011. február 18. napján az adós úgy is, mint a ... Kft. ügyvezetője irattal fordult a végrehajtóhoz, amelyben előadta, hogy mellékelten megküldik azon banki átutalás másolati példányát, amellyel igazolják, hogy az ... végrehajtást kérő által kezdeményezett ...és számú végrehajtási eljárásokban a végrehajtó által megküldött összeállításban feltüntetett teljes összeg átutalásra került. Kérték, hogy a végrehajtó a végrehajtást kérő részére kifizetést ne eszközöljön a bíróság döntése nélkül, tekintettel arra, hogy végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet is előterjesztettek a folyamatban lévő végrehajtás megszüntetése iránt perre tekintettel.

A mellékelt átutalási másolat szerint ... részéről 8.417.962,-Ft került átutalásra 2011. február 21. napján a megjegyzés rovat tartalmazza, hogy számú ügyben, illetve ugyanezen a napon a ügyben 369.520,-Ft került átutalásra.

2011. március 18. napján a III. rendű alperes, mint végrehajtást kérő bejelentette, pontosította az egyetemes adósok szerinte még fennálló tartozásának összegét.

A 2014. április 6. napján kelt adatlap tartozás összegéről tartalma szerint a tartozás összege 2011. április 6-i esedékességgel 8.712.777,-Ft, az adóstól 2011. február 22. napján 8.032. 177,-Ft, 2011. február 22. napján 369.520,-Ft, összesen 8.401.697,-Ft történt.

... önálló bírósági végrehajtó a 2011. április 7. napján kelt árverési hirdetésménnyel az adónak, jelen per felperesének a ...Kft.-ben fennálló üzletrésze vonatkozásában árverést tűzött ki.

A ... Kerületi Bíróság a .. számú végzésével a... I. rendű, és... II. rendű felpereseknek ... alperes

ellen, végrehajtás megszüntetése iránt indított perében a II. rendű felperes keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül elutasította, és a számú végzéssel felfüggesztett ... számú végrehajtás folytatását elrendelte.

A ... Kerületi Bíróság a ... számú végzésével értesítette ... önálló bírósági végrehajtót jelen per alperesét, hogy ... I. rendű felperes tekintetében a számú ügyben a végrehajtás felfüggesztés fennmaradt, a ... Kft. II. rendű felperes tekintetében a.... számú ügyben a felfüggesztést a bíróság megszüntette, de a végzés még nem jogerős.

A ... Kerületi Bíróság a 2011. április 14. napján kelt, 2011. május 9. napján jogerőre emelkedett - a ... jelen per felperese, mint felperes és az idős ... és ... alperesek között végrehajtás megszüntetése (helyesen végrehajtás korlátozása) iránt indított perében hozott - ... számú ítéletével ítéletével a ... Kerületi Bíróság által... számon elrendelt és ... önálló bírósági végrehajtó által ... Számon foganatosított végrehajtást 6.045.000.- Ft tőke és annak 2009. október 16-tól a kifizetésig terjedő időre járó évi 21,5% mértékű késedelmi kamatára, 60.450.- Ft végrehajtás elrendeléssel felmerült illetékről, továbbá 6.045.000.- Ft tőke és annak 2009. október 16-tól a kifizetés napjáig járó 21,5% mértékű késedelmi kamata végrehajtása foganatosításával felmerült költségből álló végrehajtási költségre korlátozta.

Megállapította, hogy a végrehajtás elrendelésével felmerült további 30.000.- Ft végrehajtási illetéket a II. rendű alperes köteles viselni.

A 6.045.000.- Ft tőke és annak késedelmi kamata végrehajtása foganatosításával felmerült végrehajtás foganatosítás költséget meghaladó végrehajtási költségeket a II. rendű alperes köteles viselni.

A 6.045.000.- Ft és kamatai végrehajtásával felmerült végrehajtási költség megfizetéséért a II. rendű alperes a felperessel egyetemlegesen felel.

Az I. rendű alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelem tekintetében a bíróság a pert megszüntette.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A megállapított tényállás szerint a felperes és a ... Kft., mint adós, valamint beavatkozó, mint jelzálog kötelezett 2007. október 4. napján ...közjegyző által készített 1859/2007. ügyszámú közjegyzői okiratba foglaltan tartozás elismerő és egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot, valamint ingatlan jelzálogjogot alapító szerződésmódosítást írt alá. A közjegyzői okiratban a felperes és a ...Kft., mint adós elismerte, hogy az I. rendű alperessel kötött határozatlan idejű bérleti szerződésből eredően elmaradt bérleti díj, üzemeltetési és rezsiköltség tartozás jogcímén 9.045.000.- Ft összegű tartozása áll fenn, mely magába foglalja a 2007. október, november és december hónapok esedékes bérleti díját, üzemeltetési és rezsiköltséget. A felperes vállalta, hogy 2007. november 15. napjáig megfizet az I. rendű alperesnek 3.000.000.- Ft-ot, míg a fennmaradó 6.045.000.- Ft-ot legkésőbb 2007. december 31. napjáig fizeti meg. Kötelezettséget vállalt továbbá arra, hogy késedelmes teljesítés esetén a 2007. június 24. napi jegybanki alapkamat kétszerese + 6% mértékű késedelmi kamatot fizet. A beavatkozó, mint jelzálog kötelezett hozzájárult ahhoz, hogy az I. rendű alperes javára a ...külterület ... hrsz.-ú ingatlanra 5.797.000.- Ft és járulékai erejéig alapított jelzálogjog 9.045.000.- Ft tőke és járulékai erejéig módosításra és ingatlan-nyilvántartási bejegyzésre kerüljön.

A felperes 2007. november 19. napján megfizetett az I. rendű alperesnek 3.000.000.- Ft-ot, átvételi elismervény alapján a közjegyzői okira utalással.

2008. augusztus 14. napján a felperes és a II. rendű alperes tartozáselismerő nyilatkozatot írt alá, melyben a felperes elismerte, hogy a közjegyzői okirat alapján tőketartozása 6.045.000.- Ft, továbbá a 2008. január 1-től esedékessé váló bérleti díj fizetési kötelezettsége 583.620.- Ft/hó.

A felperes ezt követően megfizetett 2008. szeptember 25. napján jogcím megjelölése nélkül

500.000.- Ft-ot, 2009. június 29. napján bérleti díj és közös költség jogcím feltüntetésével 2.220.000.- Ft-ot, 2009. július, augusztus, szeptember hónapokban bérleti díj jogcím megjelöléssel 370.000.- - 370.000.- Ft-ot. 2009. szeptember 22. napján a felperes és az I. rendű alperes megállapodást kötöttek, melyben a felperes vállalta, hogy 2009. október 31-ig megfizet az I. rendű alperesnek 7.685.000.- Ft-ot a felperes és a...Kft. minden eddigi tartozása fejében és ennek fejében az I. rendű alperes a továbbiakban semmilyen igényt nem támaszt és 2009. december 31-ig fennálló bérleti és rezsiköltség fizetési kötelezettséget kiegyenlítettnek tekinti. 2009. november 19-én a ...Kft. megfizetett az I. rendű alperesnek 2.000.000.- Ft-ot, melyet az I. rendű alperes, mint bérbeadó végrehajtást kérő vette át az írásbeli elismervény tanúsága szerint.

Az I. rendű alperes az 1859/2007. számú okirat alapján végrehajtást elrendelését kérte a felperessel és a ... Kft.-vel szemben.

A bíróság a felperessel szemben ... számon végrehajtási záradékkal elrendelte a végrehajtást 9.045.000.- Ft tőke és annak végrehajtható okirat szerinti kamatai tekintetében. A végrehajtást dr. ... önálló bírósági végrehajtó foganatosította.

A végrehajtási eljárásban a felperes 2009. november 3. és december 1-jei bejelentésében okirattal valószínűsített teljesítésére figyelemmel a végrehajtó felhívta számon az I. rendű alperest nyilatkoztatételre a tekintetben, hogy a végrehajtandó követelés megszűnésére vagy csökkenésére sor került-e, a végrehajtást kérő úgy nyilatkozott, hogy a végrehajtandó követelés változatlanul fennáll.

A ... Kft. a ... önálló bírósági végrehajtó általa ... számon foganatosított végrehajtási eljárásban 2011. február 21-én átutalt a végrehajtó számlájára 8.417.962.- Ft-ot.

Ugyanezen a napon a felperes ... számon ellene folyamatban lévő végrehajtási eljárásban átutalt a végrehajtónak 369.520.- Ft-ot végrehajtási költségként.

A beavatkozó, mint jelzalog kötelezett ellen a folyó végrehajtási eljárást önálló bírósági végrehajtó foganatosította a ... Bíróság által Vh.12120/2009. számon elrendelt végrehajtási eljárásban.

A végrehajtási eljárásban 2011. április 5-én tartott ingatlan árverésen értékesítésre került a jelzaloggal terhelt ingatlan 1.250.000.- Ft árverési vételáron.

A felperessel szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárásban a bíróság a II. rendű alperes jogutódlását a számú végzéssel állapította meg.

A felperes keresetében előbb 3.545.000.- Ft-ra kérte korlátozni a végrehajtást hivatkozással arra, hogy 5.500.000.- Ft-ot megfizetett a végrehajtást kérőnek, majd a ... számon előterjesztett beadványában a végrehajtás alapját képező közjegyzői okirat részleges érvénytelenségére hivatkozással további 2.400.000.- Ft-ra kérte a végrehajtás korlátozását, hivatkozással arra, hogy ezen összeg uzsorakamat. Hivatkozott arra, hogy a tartozáselismerő nyilatkozatban rögzített 9.045.000.- Ft tőketartozás 24 hónapra szóló havi 100.000.- Ft uzsorakamatot is magába foglal.

A peres eljárás során az alperesek elismerték, hogy a közjegyzői okiratban rögzített 9.045.000.- Ft tőketartozásból még a végrehajtást megindítását megelőzően megfizetésre került 3.000.000.- Ft, ezt a tőketartozásba számolták el. Ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérték.

A bíróság a felperes keresetét részben találta megalapozottnak, a felperes uzsorára való hivatkozása körében megállapította, hogy a felperes a perben nem tudta bizonyítani azt, hogy a közjegyzői okiratot az abban rögzített tartozáselismerő, fizetési kötelezettségvállaló nyilatkozatot olyan szorult helyzetben tette, amely az uzsora megállapítására alapot ad, így a felperes a közjegyzői okiratban elismert tartozás megfizetése alól érvénytelenségre hivatkozással részben sem mentesülhet, a közjegyzői okirat részbeni érvénytelensége hiányában a felperessel, mint adóssal szembeni végrehajtást a Pp. 369. § a.) pontja alapján nem korlátozható. A felperes ugyanakkor hivatkozott arra is, hogy a közjegyzői okiratban rögzített fizetési kötelezettségének részben eleget tett, e

vonatkozásban okiratot csatolt. A felperes által csatolt okiratok közé a 2007. november 19-i keltezésű 3.000.000.- Ft megfizetését igazoló átvételi elismervény utalást tartalmaz arra, hogy a 3.000.000.- Ft megfizetése a közjegyzői okiratban rögzített tartozás kiegyenlítésére történik, a végrehajtást kérő ezen összeget a tőketartozásba számolta el, a felperes és a II. rendű alperes által aláírt 2008. augusztus 14-i keltű elszámolásból is kitűnően a felperes közjegyzői okiratban rögzített tőketartozása 6.045.000.- Ft-ra csökkent. A felperes által csatolt okiratok közül a 2008. szeptember 25-i keltezésű okirat a fizetés jogcímét nem tartalmazza, a 2009. november 19-i keltű 2.000.000.- Ft megfizetését tartalmazó okirat szövege szerint a 2.000.000.- Ft-ot a bérbeadó végrehajtást kérő vette át, ebből az következik, hogy ezen összeget a felperes a közjegyzői okiratban rögzített tartozást kiegyenlítésére szánta.

A bíróság idézte a Ptk. 290. §-át, 293. §-át, megállapítva, hogy a felperes által okirattal igazolt 500.000.- Ft, illetve 2.000.000.- Ft-os teljesítés elsősorban a 3.000.000.- Ft megfizetését követően fennmaradó 6.045.000.- Ft tőketartozás után a fizetés napjáig esedékessé váló késedelmi kamatra kell elszámolni. A bíróság pontosan kiszámolta ezen kamat összegét és ennek alapján megállapította, hogy a felperest további 6.045.000.- Ft tőke és ezen tőkeösszeg után 2009. október 16-tól a kifizetésig terjedő időre járó közjegyzői okirat szerinti évi 21.5% mértékű késedelmi kamat fizetési kötelezettség terheli. Utalta arra a bíróság, hogy a végrehajtási eljárás során a végrehajtó felé történő befizetések elszámolására a végrehajtási eljárás keretein belül kerül sor, a végrehajtási eljárás során a végrehajtó részére, számlájára, pénztárába való befizetés végrehajtás korlátozása, megszüntetése iránti kereset alapját nem képezheti. A Vht. 34. §, 9. §-a, a Pp. 8. §, a Vht. 40. § (1) bekezdése, (2) bekezdése, valamint a 34. § (5) bekezdése szerint a bíróság megállapította, hogy a 6.045.000.- Ft-ot meghaladó részben a végrehajtás elrendelésére a felperes okot nem adott, ezért a végrehajtás elrendelését megelőzően már megfizetett 3.000.000.- Ft tőke és 500.000.- Ft késedelmi kamat vonatkozásában a végrehajtás elrendelésével és foganatosításával felmerülő végrehajtási költségek viselésére nem köteles, azokat a végrehajtást kérőnek kell viselnie. És ugyancsak a végrehajtást kérőt terhelik a 2009. november 19-én megfizetett 2.000.000.- Ft bejelentése elmulasztása miatt ezen összeg végrehajtásával felmerülő végrehajtási költségek is.

2011. május 3. napján érkezett beadványában a felperes végrehajtási kifogással élt a végrehajtó jogsértő intézkedései miatt. Előadta, hogy a végrehajtó megküldte részére ...s végrehajtást kérőnek ellene mint adós ellen folyamatban lévő szám alatti végrehajtási ügyben a 133. sorszámú foglalási jegyzőkönyvet, a 134. sorszámú megkeresést üzlet rész foglalásának feljegyzésére, a 136. sorszámú árverési hirdetményt ingóárverésről. Ezen okiratok kelte egységesen 2011. április 7. napja. Előadta, hogy érthetetlen számára, hogy az ügyben eljáró végrehajtó annak ellenére foganatosított különböző végrehajtási cselekményeket, hogy a végrehajtást kérő részére a végrehajtó letéti számlájára már 2011. február 21-én a teljes összeg megfizetése megtörtént, mely tényről a végrehajtó is tudomással bírt. Arról nem beszélve, hogy az ügyben végrehajtás korlátozása iránti per is volt folyamatban a ... Kerületi Bíróság előtt ... szám alatt. A perben a bíróság ítéletet hozott, melyet 34. sorszám alatt kézbesített, ezen ítéletről az eljáró végrehajtónak ugyancsak tudomása van.

A bíróság ... számú átíratával felhívta a végrehajtót, hogy a végrehajtási ügy iratait másolatban 8 napon belül küldje meg a bíróság részére tekintettel arra, hogy a felperes végrehajtási kifogást terjesztett elő.

2011. május 19. napján a végrehajtó a kifogással kapcsolatban észrevételeket tett előadva, hogy a felperes beadványában sérelmezett intézkedések az adós tulajdonát képező vagyontárgyak - üzlet rész a ... Kft-ben, valamint a ... Kft-ben - lefoglalása, illetőleg a lefoglalt ingóság tekintetében az árverés dátumának kitűzése a hatályos jogszabályoknak megfelelően történt. A bíróság az eljárást a ... végzésével 5.500.000.- Ft tekintetében felfüggesztette, a követelés fennmaradó részére azonban

az eljárás folytatódott. Az adós részéről 2011. február 22-én érkezett 369.520.- Ft befizetésére a tartozás nem nyert kiegyenlítést, ezért került folytatásra az eljárás az adós tulajdonát képező vagyontárgyak tekintetében.

A bíróság jogerős ítélete alapján a végrehajtás 6.045.000.- Ft tőke, valamint ennek 2009. október 16-tól a kifizetés napjáig terjedő időre járó 21,5% késedelmi kamatára a végrehajtás elrendelésével felmerült illetékre és végrehajtási költségre korlátozta, a végrehajtást kérőnek még van fennálló követelése, mely a végrehajtó iroda nyilvántartása szerint 2011. május 19. napján 913.855.- Ft.

A Budapesti ... Kerületi Bíróság a 2011. június 14. napján kelt ... számú végzésével az önálló bírósági végrehajtó ...zámú intézkedései ellen az adós (jelen per felperese) által benyújtott végrehajtási kifogást elutasította.

Megállapította, hogy a végrehajtás 2011. április 7. napjának 9.045.000.- Ft, 5.500.000.- Ft-ot meghaladó részére folyamatban volt, így a végrehajtó nem sértett jogszabályt, amikor eljárási cselekményeket foganatosított az adóssal szemben. Tájékoztatta az adóst, hogy az eljáró bírósági végrehajtó tájékoztatása szerint még 913.855.- Ft tartozás áll fenn.

A végzéssel szemben az adós (jelen per felperese) fellebbezéssel élt.

2011. június 23. napján a felperes adós újabb beadvánnyal élt a bírósághoz, melyben előadta, hogy az önálló bírósági végrehajtó megküldte részére a 2011. június 8. napján megtartott ingóárverésről felvett jegyzőkönyvet, mely szerint az ellene folyamatban lévő végrehajtási eljárásban a ...Kft-ben meglévő üzletrészt értékesítette. Ebben előadta, hogy sajnálatos módon a végrehajtó számlájára megfizetett 8.787.482.- Ft vonatkozásában semminemű elszámolást, az esetleges kifizetés megtörténtéről tájékoztatást, írásos formában történő információt az eljáró végrehajtótól nem kapott. Nem kapott arról sem értesítést, hogy a korábban lefoglalt üzletrészt érintően a végrehajtó további végrehajtási cselekményeket fog eszközölni, így arról sem értesítette a végrehajtó, hogy az üzletrésze értékesítésére árverést tűzött ki. Csupán csak az árverés megtörténtéről értesítette a hivatkozott árverési jegyzőkönyv megküldésével. Számára érthetetlen a végrehajtó eljárás, az hogy annak ellenére, hogy a teljes követelés összege már február 21. napján kifizetésre került, a bíróság jogerős döntése után is annak ismeretében 2011. június 8-án megtartásra került árverés.

Rámutatott arra, hogy a végrehajtó által a 2011. április 7-én 136. sorszám alatt megküldött ingóárverésről szóló hirdetményével szemben ugyancsak végrehajtási kifogással élt, melynek bíróság által történő jogerős elbírálása még nem történt meg. Így már önmagában is megalapozza a végrehajtó jogsértő eljárását.

A végrehajtó jogsértő intézkedésével szemben tehát végrehajtási kifogással, egyidejűleg elfogultsági kifogással is élt az eljáró végrehajtóval szemben.

A végrehajtó a 2011. június 8. napján 11,00 órakor megtartott ingóárverés során a felperesnek a ... Kft-ben fennálló üzletrészt 725.000.- Ft-ért adta át ... részére.

Az ingóárverésen a bírósági végrehajtó is és a végrehajtást kérő volt jelen.

A... Kerületi Bíróság a 2011. június 27. napján kelt ... számú végzésével az adós végrehajtási kifogásának helyt adott és a 170. számú 2011. június 8. napján kelt ingóárverést megsemmisítette.

A bíróság megállapította, hogy az ingóárverés kitűzése elleni kifogás a végrehajtás egészének megakadását nem okozza, a végrehajtás továbbra is folyamatban van, azonban a kifogással támadott árverést mindaddig nem lehet jogszerűen megtartani, míg jogerősen nem dől el, hogy kitűzéskor a végrehajtó a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt-e el.

A kifogásra a végrehajtó a 2014. július 6. napján érkezett iratában reagált, amelyben előadta, hogy a befizetett pénzösszegek elszámolása vonatkozásában hivatalos feljegyzés és nem felosztási terv készült, ezen hivatalos feljegyzések az adós felperes részére kézbesítésre kerültek.

A felperes azon hivatkozása sem alapos, hogy az üzletrészenek árveréséről nem kapott tájékoztatást, mert a későbbiekben leírta, hogy a megküldött ... számú ingóárverésről szóló hirdetménnyel kapcsolatban kifogással is élt. Mivel az árverést érintően sem a bíróság részéről, sem a végrehajtást kérőtől az eljárás felfüggesztésével, szünetelésével kapcsolatos bejelentés nem érkezett, az árverés megtartásra került 2011. június 8-án.

2011. június 28-án érkezett beadványában a felperes megismételte a végrehajtási kifogását, a 2011. július 13. napján érkezett beadványában a felperes megismételte a korábban tett előadásait, panasszal élt, illetve más végrehajtó kijelölését kérte, a végrehajtó törvénysértő árveréseinek hatályon kívül helyezését.

A... Kerületi Bíróság ... számú végzésében tájékoztatta az adóst (jelen per felperesét), hogy a 2011. június 8-i árverés kapcsán 21. szám alatt már hozott határozatot, a tartozás februári rendezésével kapcsolatos kifogását a bíróság 18. szám alatt elbírálta, más végrehajtó kijelölése pedig a végrehajtói kamara hatáskörébe tartozik.

A ... Kerületi Bíróság 21. számú végzéssel szemben a végrehajtó (II. rendű alperes) és a végrehajtást kérő (III. rendű alperes) élt fellebbezéssel.

A ... Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2012. január 17. napján kelt ... számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését (... szám) megváltoztatta és az adós végrehajtási kifogását elutasította. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kifogással támadott árverést azért semmisítette meg, mert az árverést kitűző árverési hirdetmény ellen az adós kifogással élt, ami jogerősen az árverés napjáig nem került elbírálásra.

Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy a Vht. 222. § alapján a végrehajtó intézkedése elleni jogorvoslatnak, azaz a végrehajtási kifogásnak nincs halasztó hatálya, ezért az ingóárverés megtartásának törvényes akadályát nem képezte az árverési hirdetmény ellen benyújtott kifogás jogerős elbírálásának hiányának. Ugyanakkor a kifogással érintett árverést a kifogásra tekintettel a Vht. 49. § (1) bekezdése alapján a végrehajtást foganatosító bíróság nem függesztette fel. Így az elsőfokú végzésben megjelölt indok alapján nem volt ok az árverés megsemmisítésére.

Utalt arra is a másodfokú bíróság, hogy az adós árverési hirdetmény elleni kifogásában nem a Vht. ingóárverés valamely szabályának megsértésére hivatkozott, hanem abból az okból támadta az árverési hirdetményt, hogy végrehajtásbeli tartozása a teljesítésére tekintettel megszűnt. Ezt a kifogást azonban az elsőfokú bíróság a 18. számú végzésével elutasította.

A ... Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2012. január 17. napján kelt ... számú végzésével a ...Kerületi Bíróság ... szám alatt hozott végzését helybenhagyta.

A fellebbezésben írtakra tekintettel azt emelte ki a másodfokú bíróság, hogy a 2011. február 23. napján kelt 77. számú jegyzőkönyv február 25. napján történt kijavítását követően a végrehajtó a továbbiakban a ki nem egyenlített követelésre utalással intézkedett.

Az adós nincs elzárva attól, hogy a végrehajtó irataiba betekintsen annak tisztázása végett, hogy a tértivevény adatai szerint a 79. számú jegyzőkönyv mikor került a részére kézbesítésre, illetve mennyi a még fennálló tartozás összege. Mindaddig azonban amíg az adós végrehajtásbeli követelést nem egyenlíti ki a végrehajtás nem fejeződik be és nem szüntethető meg. A végrehajtó a végrehajtás alá vont vagyontól befolytösszegekről készít felosztási tervet, jelen eljárásbeli esetben pedig az adós részéről befizetés történt. Ennek elszámolását adja a végrehajtó sérelmezett feljegyzése.

A ... Kerületi Bíróság a 2012. szeptember 12. napján kelt ... számú végzésével az adós 2012. július 27. napján érkezett végrehajtási kifogását hivatalból elutasította, a végzés 2012. október 16. napján

jogerőre emelkedett.

2013. január 3. napján a felperes ... végrehajtást kérő ellen a számon folyó végrehajtási eljárás megszüntetése iránt keresetet terjesztett elő. A keresetlevél egy példányát a bíróság a ... vh. iratba rendelte szerelni, mert részben vh. záradék törlése iránti kérelmet, részben végrehajtási kifogást is tartalmazott.

Erről a ... Kerületi Bíróság a.... számú végzésével tájékoztatta jelen per felperesét.

A... Kerületi Bíróság a 2013. május 13. napján kelt ... számú végzésével az adós jelen per felperes végrehajtási kifogását érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A végzés 2013. június 8. napján jogerőre emelkedett.

A 2013. május 13. napján kelt 46-II. számú végzésével a bíróság felhívta a végrehajtót, hogy a Vht. 41. §-a szerinti eljárás eredményéről a bíróságot tájékoztassa.

A felhívásnak a végrehajtó 2013. június 6. napján tett eleget, megküldte a bíróság részére a végrehajtást kérő beadványát a fennálló követelés mértékére vonatkozóan, illetve a 253. számú adatlapot, mely tartalmazza a végrehajtást kérő felé fennálló tartozás a végrehajtó iroda nyilvántartása szerint.

A 2013. január 29. napján kelt ... számú végzésével a ... Kerületi Bíróság az adós jelen per felperese végrehajtási záradék törlése iránti kérelmét elutasította, a végzés 2013. január 26. napján jogerőre emelkedett.

A Kerületi Bíróság a 2014. február 13. napján kelt ... számú ítéletével jelen per felperese, mint felperes által ...s alperes ellen végrehajtás megszüntetése iránt folyamat volt perében, melybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében ... beavatkozott, a ... önálló bírósági végrehajtó előtt ... számon folyamatban lévő végrehajtást megszüntette.

A bíróság a tényállásban rögzítette az előzményeket, köztük azt, hogy a Budapesti ... Kerületi Bíróság a ... számú ítéletével a végrehajtást 6.045.000.- Ft tőkére és annak 2009. október 16-tól a kifizetésig terjedő időre járó évi 21,5%-os késedelmi kamatára korlátozta.

Rögzítette, hogy a felperes 2011. február 22. napján megfizetett végrehajtónak 2271/2009. számú ügyben 369.520.- Ft-ot, az egyetemleges adóstárs ellen 2270/2009. számon folyamatban lévő ügyben 8.417.962.- Ft-ot.

A ... jelzálog-kötelezett ellen ... önálló bírósági végrehajtó előtt a tárnoki ingatlan végrehajtása iránt 22.V.285/2010. számon folyamatban volt végrehajtási ügyben 2011. február 21-én a jelzálog-kötelezett 424.000.- Ft befizetést teljesített.... végrehajtó a tárnoki ingatlant 2011. április 5-én 1.250.000.- Ft árverési vételáron elárverezte. Az árverési vevő az alperes volt.

Az árveréssel szemben a jelzálog-kötelezett kifogást nyújtott be annak megsemmisítését kérve. A bíróság a kifogást elutasította. A végzés a másodfokú eljárásban 2012. január 3-án vált jogerőssé.

A végrehajtó 2012. május 21-én elkészítette az árverési vételár elszámolását, miszerint az árverési vételárból a végrehajtást kérő követelésére 1.056.364.- Ft számolható el az árverés napjával.

Rögzítette továbbá, hogy ... végrehajtó 2011. június 8-án elárverezte a felperesnek a ...Kft.-ben meglévő üzletrészét 725.000.- Ft árverési vételáron, az árverési vevő az alperes volt.

A felperes keresetében a ... önálló bírósági végrehajtó előtt ... szám alatt folyamatban lévő végrehajtás megszüntetését kérte. Hivatkozott a befizetéseire, melynek következtében álláspontja szerint a tartozás 2011. február 22-én megszűnt. Előadta továbbá az ügyében eljáró végrehajtó követhetetlen számításokat végzett és az alperes követelés megszűnését nem ismerte el.

A bíróság a felperesi keresetet alaposnak találta.

Hivatkozott a Pp. 366. §-ára, 369. §-ára, megállapítva, hogy a perben azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes, illetve a további kötelezettek által befizetett és tőlük behajtott összegek összességében elegendőek-e a tőketartozás, annak kamatai és a 3 évben felmerült végrehajtási költségek fedezésére. Ennek során a bíróság azt nem vehette figyelembe, hogy a végrehajtást kérőhöz

összesen milyen összeg folyt be, ha a tartozás összegét teljes egészében behajtották, beleértve az adósok által a végrehajtnak befizetett összegeket is, de a végrehajtást kérő nem jutott hozzá a teljes követeléséhez, akkor ez közte és a végrehajtó közt fennálló elszámolási kérdés.

A bíróság megítélése szerint a végrehajtási kifogások tárgyában hozott bírósági döntések nem tekinthetők ítélt dolognak jelen per szempontjából a tartozás összegének kiszámításánál,

továbbá egy kifogással támadott díjjegyzék esetleg téves adatai nem kötik a bíróságot az elszámolás során akkor sem, ha azzal szemben kifogást nem terjesztettek elő.

A bíróság elkészítette a felek között az elszámolást, megállapította, hogy a ... számú jogerős ítélet alapján a felperesnek 6.045.000.- Ft tőkét és annak 2009. október 16-tól a kifizetés napjáig járó évi 21,5%-os késedelmi kamatát, 60.450.- Ft végrehajtás elrendelésével felmerült költséget, valamint az így meghatározott tőke és késedelmi kamat után járó végrehajtási költséget kell megfizetnie. Az ítélet ugyan a végrehajtás elrendelése után született, de a végrehajtás csak fenti tőkére és járulékaira és költségre lehetett volna kérni, mivel a követeléscsökkentő teljesítés már ezt megelőzően megtörtént.

A tartozásra az első teljesítés 2011. február 22-én folyt be a végrehajtóhoz, ezért a bíróságnak az ebben az időpontban fennálló végrehajtási ügy értéket és az ez alapján felszámítható végrehajtási költségeket kellett vizsgálnia.

2011. február 21-én a végrehajtási ügy érték 6.045.000.- Ft tőke és annak 494 napra járó évi 21,5%-os mértékű késedelmi kamata, valamint 60.450.- Ft költség volt. A késedelmi kamat összege 494 napra 1.759.012.- Ft. A tőke, kamat és végrehajtás elrendelésével járó költség összege tehát ezen a napon 7.864.462.- Ft volt a megszüntetni kért végrehajtási ügyben. A végrehajtási ügy értékhez igazodó munkadíj. 139.642.- Ft, a költségátalány 69.822.- Ft volt. A végrehajtó a felperes ellen folyamatban lévő végrehajtási eljárásban 19.025.- Ft, a 2270/2009. számú eljárásban 14.807.- Ft készkiadást is felszámított, illetve a ...Kamarát ügyenként megillető 91.355.- Ft-ot is.

A felperes 2011. február 22-i értéknappal teljesített 8.417.962.- Ft-ot a 2270/2009. számú végrehajtási ügyben és 369.520.- Ft-ot a 2271/2009. számú ügyben. Ezt követően a végrehajtó utóbb korrigált jegyzőkönyvében rögzítette a tartozás megszűnését.

Ekkor a végrehajtnak még nem állhatott rendelkezésére a bíróság végrehajtást korlátozó ítélete, mert akkor az még meg sem született.

A bíróságnak azonban az ebben foglaltak szerint kellett elszámolnia a befizetéseket. A bíróság elszámolta az ügyben teljesített 8.417.962.- Ft befizetést, megállapítva, hogy a végrehajtási költségeket a teljesítésből levonva fennmaradt 7.421.337.- Ft, ami a követelést csökkentette, de a teljes kiegyenlítésre nem volt elegendő, az 7.864.462.- Ft volt a teljesítés napján. A költségek és kamat teljes mértékben kiegyenlítést nyertek, a fennmaradó teljesítés 5.601.875.- Ft volt elszámolható a tőkére, ezt az összeget levonva a 6.045.000.- Ft tőkéből 443.125.- Ft tőketartozás maradt fenn, ami 2011. február 22-től évi 21,5%-kal kamatozik.

Figyelembe kellett venni a bíróságnak azt is, hogy a ... számú ügyben is történt 369.520.- Ft befizetés. A végrehajtás elrendelésével felmerült költségek levonása után a még fennmaradó összeg a tőketartozást csökkentette, mivel ez egyetemleges adóstárs elleni ügyben a késedelmi kamat már kiegyenlítésre került, ebből különbözeti összegből 1.934.- Ft-ból 1.758.- Ft csökkenti a tőkét, mivel a végrehajtót ezután is megilleti 10% jutalék. A fennmaradó tőkekövetelés tehát 444.367.- Ft és annak 2011. február 22-től járó évi 21,5% késedelmi kamata. Tekintve, hogy ezt követően két árverésre került sor, melyek közül már a korábban az ingatlan árverésen ezt jóval meghaladó összeg folyt be, a bíróság minden további számítás nélkül megállapította, hogy a tartozás megszűnt.

Megállapította azonban azt is, hogy a 2011. április 5-én ...végrehajtó által lefolytatott ingatlanárverés csak azt követően vált jogerőssé miután ... a felperes üzletrészére az árverést lefolytatta, így az ingatlanárverésen befolyt és a tartozást megszüntető összeget dr. Zoltán Levente akkor nem vehette figyelembe. Az általa az üzletrészre is lefolytatott végrehajtást nem függesztették

fel, az tehát folytatnia kellett.

A felperes keresetében azt kérte, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy az alperesek együttes közrehatásával felperesnek a ... Kft.-ben (...) megvolt 97% - os üzletrészét a II. rendű alperes törvénytelen módon árverezte és adta át III. rendű alperes részére, mely jogsértő intézkedést az I. rendű alperes szintén jogsértő módon hagyott jóvá és ennek folyományaként a felperesnek jelentős kára keletkezett és ennek folyományaként kötelezze az alpereseket kártérítés megfizetésére.

Végleges keresetében a kártérítési igényét akként terjesztette elő, hogy a törvényszék kötelezze az alpereseket egyetemlegesen 2.900.000.- Ft a ...Kft.-ben fennállt, elvesztett üzletrésze névértéknek megfizetésére, amennyiben az eredeti állapot helyreállítására nincs mód, 92.424.645.- Ft és ennek 2011. október 17-től járó törvényes kamatai megfizetésére, mely a tagi kölcsön elvesztésének fele összege, 40.000.000.- Ft és ennek 2011. január 1-től járó törvényes kamatai megfizetésére, mely a ...-féle adásvételi szerződések szerinti visszatérítendő vételár rész összeg, 30.000.000.- Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére, továbbá a III. és IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 13.859.745.- Ft és ennek 2010. május 19-től járó törvényes kamatai megfizetésére, mely a Kerületi Ügyészség.... számú vádirata szerinti büntetett okozott kár.

Kérte továbbá, hogy a törvényszék kötelezze az I. rendű alperest 10.000.000.- Ft sérelemdíj megfizetésére, a II. rendű alperest 2.500.000.- Ft megfizetésére, mely a forgalmi becsértékkel azonos tőke, ezen keresetét arra az esetre tartotta fenn, ha bármely okból nincs mód a tárnoki telek vonatkozásában az eredeti állapot helyreállítására.

Kérte továbbá, hogy a törvényszék kötelezze a III. rendű alperest 603.816.- Ft túlfizetés visszatérítésére, a tárnoki telek eredeti állapota helyreállításának tűrésére, valamint a Holland Bútor Bázis Kft. 97%-os üzletrésze tulajdonjogának vonatkozásában az eredeti állapot helyreállításának tűrésére, továbbá a IV. rendű alperest a ...Kft. ügyvezetése vonatkozásában az eredeti állapot helyreállításának tűrésére.

Arra az esetre, ha a bíróság az elsődleges kártérítési igény összegét bármilyen okból kifolyólag nem látná számszakilag megalapozottnak, általános kártérítésre tartott igényt a Ptk. 359§ (1) bekezdése alapján.

Harmadlagosan - ha a törvényszék azt állapítaná meg, hogy a felperes nem alapos okkal nem kéri az eredeti állapot helyreállítását, azt kérte, hogy a bíróság a ...Kft. tulajdonosi viszonyainak eredeti 2012. január 17. előtti állapotát állítsa helyre akként, hogy keresse meg és hívja föl az illetékes cégbíróságot a társaság cégadataiban 2012. március 27 - én - valamint esetlegesen ezt követően - III. és IV. rendű alperesek által kezdeményezetten történt változások visszamenőleges törlésére, ennek kapcsán kötelezze a III. rendű alperest annak tűrésére, hogy a ...Kft. 97% - os üzletrészenek tulajdonjoga, illetve a IV. rendű alperest annak tűrésére, hogy a ... Kft. ügyvezetése a felperes nevére visszajegyzésre kerüljön.

Előadása szerint a felperes 2012. március 27-ig 97%-os részesedéssel uralkodó befolyású tagja és egyben ügyvezetője volt a ... Kft-nek.

Üzletrészét a IV. rendű alperes célkitűzéseinek megfelelően a III. rendű alperes szerezte meg, aki apjával a IV. rendű alperessel együtt a Kft. bérbeadója volt annak 1... szám alatti székhelye, üzlethelyisége vonatkozásában.

Az üzletrész megszerzéséhez két alapvető ok vezetett: egyfelől a felperes által tulajdonolt és ügyvezetett Kft. nagyobb összegű bérleti díj-tartozást halmozott fel, a kialakult több éven át húzó jogvita szüntelen pereskedés okán beállt anyagi nehézségei miatt, másfelől a felperes kapcsolata korábban sem volt éppen felhőtlen a III. és IV. rendű alperessel, a többször uzsorába hajló követelözésük miatt pedig egy alkalommal a felperes és a III. rendű alperes között tettelegességig is fajult a vita. A IV. rendű alperes bosszút esküdött a felperes ellen.

A közokirati tartozáselismerés ötlete a IV. rendű alperesé volt, stratégiájának az felelt meg, hogy ennek kapcsán a felperes a teljes magánvagyonával is felelősséget vállaljon.

A IV. rendű alperes még 2009. június 25.-én megindította a végrehajtási eljárást a Kft-vel és a felperessel szemben a közokirati tartozáselismerés alapján.

Az illetékes bírósági végrehajtó a II. rendű alperes lett.

A IV. rendű alperes a végrehajtási lapot tudatosan a közokirati 9.045.000.- Ft-ra és járulékai erejéig állíttatta ki, jól lehet, eddigre a felperes már 5.500.000.- Ft-ot törlesztett a tartozásából.

A család miatt a felperes utóbb, 2010. március 16-án a IV. rendű alperes részéről fiára, a III. rendű alperesre engedményezett végrehajtási eljárás vonatkozásában kénytelen lett annak megszüntetés, illetve korlátozása iránt pert indítani.

A II. rendű alperes a vonatkozó ügyrendi szabályok alapján az illetékességi körébe tartozó Kft. és a felperes ügyét külön ügyszámokon iktatta, a Kft. elleni eljárás végrehajtói ügyszáma, a felperes elleni eljárás végrehajtói ügyszáma lett.

A felperes által indított, a végrehajtás jelentős korlátozását eredményező és utóbbszámú nyilvántartott ügyben a ... Kerületi Bíróság 2010. március 1-jén a végrehajtási eljárásokat 5.500.000.- Ft vonatkozásában felfüggesztette (... számú végzés). A felfüggesztés a Kft. elleni ügyben első ízben 2014. január 14-ig tartott a ... Kerületi Bíróság ... számú végzése nyomán. Utóbb 2011. május 5.-én ugyanezen bíróság egy felperesi kifogás folytán a...-2.... számú végzésével a Kft. elleni eljárást ismét felfüggesztette a peresített 5.500.000.- Ft és járulékai vonatkozásában.

A felperes ügyében a felfüggesztés csak a végrehajtás korlátozását kimondó ítélet 2011. május 7-i jogerőre emelkedését követően megszületett ... számú végzéssel szűnt meg. Ezen végzés csak 2011. június 16-án emelkedett jogerőre és ez a jogerősség válás is csak 2011. július 11-én került megállapítása.

A II. rendű alperes a felfüggesztésekkel nagyon is tisztában volt, hiszen egyfelől a ...számú 2010. december 10-én kelt átiratával ő maga érdeklődött az illetékes bíróságtól a felfüggesztések állása felől, illetve ő maga is hivatkozik a felfüggesztettség tényére több jegyzőkönyvében.

A III. és IV. rendű alperesek 2010. decemberétől érezhető türelmetlenséggel sürgették az üzletrész árverésének mihamarabbi megtörténtét.

A III. és IV. rendű alpereseket felizgató tényekről, a ... szembeni 2010. november 30-án beállt 158.000.000.- Ft + kamatait hozó elsőfokú pernyertesség ténye) természetesen a felperes is tudomással bírt, és minden követ megmozgatott, hogy a végrehajtási eljárásokban egy egyösszegű befizetéssel azok megszüntetését érje el. A felperes a 2011. február 9-i ügyfelfogadási napon személyesen járt bent a II. rendű alperesnél, a II. rendű alperes semmit ki nem hagyva meg is adta a felperes számára befizetendő tételeket.

2011. február 18-án a felperes tájékoztatta a II. rendű alperest, hogy mind a ... mind a ...számú ügyekre kiterjedően a befizetés, átutalás maradéktalanul megtörtént. Egyúttal azt is kérte, hogy a II. rendű felperes egyelőre ne fizessen ki belőle semmit a III. rendű alperes részére, mert folyamatban van egy végrehajtás megszüntetése iránti per.

Mindezek után 2011. február 23-án a II. rendű alperes kiadta lényegében véglezáró ... számú jegyzőkönyvét.

Utóbb azonban a II. rendű alperes mégis tovább folytatta a végrehajtási eljárást, nem hívta fel pótlólagos teljesítésre az alperest, nem annak a célnak az érdekében kommunikált vele, hogy abban az üzletrész körüli küzdelemben, melyet a II. rendű alperesnek már csak az érintett felek fokozódó gyakoriságú és nyomatékú személyes jelenléte miatt is érzékelnie kellett, a felperes mint adós esetleg lehetőséget kapjon az árverés nélküli tartozásrendezésre.

A felperes csak a Kerületi Bíróság ... számú végzéséből értesült arról, hogy a II. rendű alperes, mintegy 913.000.- Ft-tal elszámolta magát 2011. februárjában, megtalálva, jobban mondva megkreálva az okot, hogy miért menjen tovább az üzletrész árverése irányába a felperesnek tett ígérete ellenére.

Időközben ... önálló bírósági végrehajtó beszámítással átadta a III. rendű alperes részére a felperes apósa, ... tárnoki ingatlanát.

A II. rendű alperes egy 2011. március 2-án megküldött üzletrész-árverést követően, 2011. április 7-én ismét árverési hirdetményt adott ki, melyet a felperes megkifogásolt. A kifogás annak laikus jellege ellenére is világosan tartalmazza azt az állítást, hogy a felperes teljes tartozást a végrehajtó adatközlésének megfelelően megfizette.

A kifogást a Kerületi Bíróság számú végzésével óriásit tévedve elutasította. A végzést a felperes fellebbezte, ezzel az ügy az I. rendű alpereshez került. Ezekről függetlenül a II. rendű alperes 2011. június 8-án elkövette azt a végrehajtási cselekményt, amelyet a felperes magában csak mint „üzletrészt átverést” aposztrofál. Ennek során ugyanis a végrehajtón kívül egyedül jelenlévő III. rendű alperes kapta meg, mindössze 725.000.- Ft beszámítása ellenében a felperesnek a több száz milliós vagyonnal bíró Kft-ben fennálló 97%-os üzletrészt. A felperes az árverés megtartását is megkifogásolta, ennek a kifogásnak ugyan a ... Kerületi Bíróság már helyt adott a számú végzésével, ezt azonban II. rendű alperes fellebbezte meg, ezzel ez az ügy is az I. rendű alpereshez került.

Az I. rendű alperes 2012. január 17-én vette kézbe a fellebbezések folytán hozzá eljutott ügyeket, érezhetően, láthatóan, egy időben, egy ültő helyében meghozva mindkét ügyben az ex cathedra döntést, ... számon a fellebbezést elutasította, az elsőfokú végzést helyben hagyta, a ...számon pedig a fellebbezésnek helyt adott, az elsőfokú végzést megváltoztatta és a kifogásolt üzletrész-árverést jóváhagyta és jogerősítette.

Az I. rendű alperes döntései felszínesek, ma már bizonyítottan hibás gondolati mederben ragadtaknak tekinthetők.

A felperes 2013. folyamán jutott el odáig, hogy konkrétan és célirányosan pert indítson az ellene is folyó végrehajtási eljárás megszüntetése iránt. Ezt az elképzelését siker koronázta.

A felperesi álláspont szerint a III. és IV. rendű alperesek a joggal való visszaélés arzenáljával kicsalták, kieresztették az üzletrész-árverést, és ezzel megfosztották a felperest a jogai és anyagi érdekeltségei megvédésének lehetőségétől, köszönhetően a II. rendű az I. rendű alperesnek, amiért felületes, az élettől elidegenedett, lelkiismeretlen munkájával nem rántotta le a leplet a napnál is világosabb törvényszegésekről, és nem védte meg az igazságot.

Az I. rendű alperes részéről jogsértésként állította azt, hogy a ...számú végzés meghozatala során az elsőfokú bíróság hibát vétett, amikor a felperesi kifogás nyomán, mely kifogás a II. rendű alperes 133.,134. és 136. számú cselekményére vonatkozott, az előzményi tényállásra kitért, de azt nem teljes körűen tárta föl és ezzel helytelen következtetésre jutott.

A végzésben a bíróság azt a megállapítást tette, hogy a végrehajtás 2011. április 7. napján a 9.045.000.- Ft az 5.500.000.- Ft-ot meghaladó részére folyamatban volt, így a végrehajtó nem sértett jogszabályt amikor eljárási cselekményeket fogantatott az adós ellen.

A felperes megítélése szerint a bíróságnak figyelembe kellett volna vennie a Vht. 8. § (2) bekezdésében foglaltakat, mely a végrehajtási kényszer arányos, illetve fokozatos alkalmazásának elvét rögzíti. Tekintettel arra, hogy a felperes a kifogását arra alapozta, hogy 2011. februárjában a tartozást minden végrehajtási ügyre kiterjedően megfizette, a bíróságnak legalább annyit érzékelnie kellett volna, hogy a felperes képes a tartozás pénzbeni rendezésére, ezért a II. rendű alperesnek, ha már újraszámolta a felperessel közölt adatot, a fokozatosság elve alapján először fel kellett volna szólítania a felperest a fizetésre. Különösen akkor, ha a pótbefizetésre a II. rendű alperes hibájából kell sort keríteni.

A bíróság azonban a végzésében nem tért ki arra, hogy ezt a körülményt vizsgálta volna, nem tért ki, mert nem is vizsgálta.

A bíróság súlyos károkat okozó hibát vétett azzal, hogy a II. rendű alperes bemondását, miszerint 913.885.- Ft, ami még a tartozásból fennmaradt nem ellenőrizte le.

Bár az akkor jogi képviselő nélkül eljáró felperes kifogást és nem végrehajtás megszüntetése iránti

keresetet terjesztett elő, a Pp-nek a Vht. 9. §- a alapján alkalmazandó 95. § (2) bekezdése értelmében a bíróságnak nyilvánvaló feladata volt a beadvány tartalmi vizsgálata is. Hiánypótlási felhívást kellett volna kiadni a felperes felé, hogy a felperes a teljes kifizetésre való hivatkozása miatt, ami a Pp. 369. § b.) pontja alapján végrehajtást megszüntető ok, tartalma szerint keresetnek tekinti a beadványt.

A legsúlyosabb hibát a bíróság a ... számú végzés teljes figyelmen kívül hagyásával vétette, noha jó helyen, az eljárás felfüggesztése körül tapogatózott. A bíróság egyszerűen nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felfüggesztés hatálya alá nem tartozó 3.545.000.- Ft tőkére és annak járulékaire ez a közel 9.000.000.- Ft-os befizetés már csak első ránézésre is nagy valószínűséggel bőségesen elegendő kell, hogy legyen ahhoz, hogy a végrehajtás ne menjen tovább. Továbbá annak sem, hogy pontosan a felperest érintő ...-es végrehajtói ügyszámú ügyben hatályos még a felfüggesztés, amiben üzletrészre irányuló végrehajtásról egyáltalán szó lehet.

Az ügyben született másodfokú döntés kitér annak megállapítására, hogy a kifogással érintett árverést a kifogásra tekintettel a Vht. 49. § (1) bekezdése alapján a végrehajtást foganatosító bíróság nem függesztette fel. És valóban a felperes 2011. április 27-én nyújtja be, ráadásul közvetlenül a bírósághoz a II. rendű alperes ... és ...számú intézkedése elleni kifogását, ami alapján megfelelő körültekintéssel eljárva a bíróság akár fel is függeszthette volna az üzletrész árverését célzó végrehajtói aktivitást.

Ez indokolt lett volna a felperesi hivatkozások alapján és ennek elmaradása a felperes megítélése szerint szakmai hiba.

Ugyancsak szakmai hibát vétett az elsőfokú bíróság a ...Vh. számú végzés meghozatala során. Eben az esetben a bíróság megtalálta a kifogásnak azt a fajtáját, ami a Vht. 222. § ellenére mégis halasztó hatályú, a bíróság nem volt következetes.

A ... és a.... számú I. rendű alperesi végzések vonatkozásában a „vádpointok” lényegében hasonlóak. Önmagában ez elvi jogászkodás szintjén jól hangzó de a konkrét valóság tekintetében alaptalan megállapítás a 3. számú végzésben, hogy „mindaddig azonban, amíg az adós a végrehajtásbeli követelést nem egyenlíti ki, a végrehajtás nem fejeződik be és nem szüntethető meg”. Az I. rendű alperes elhatárolta magát a valós helyzet vizsgálatától. Kritika nélkül átvette a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság téves következtetését.

Az I. rendű alperes vonatkozásában előadta továbbá a felperes, hogy a bíróság a végrehajtási eljárás keretében nem ellenőrizte le azt, hogy fennáll-e az a tartozása, amelyet a végrehajtó nyilatkozatában kimutatott. Így sérült a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő joga is, hiszen a II. rendű alperestől beszerzett nyilatkozatot az I. rendű alperes viszont nem ellenőrizte le azt, hogy ténylegesen fennáll-e a tartozás. Erre vonatkozóan nem kérte a felperes nyilatkozatát.

A felperes jogi képviselő nélkül eljárva végig kifogásolta a végrehajtó cselekményeit, az eljáró bíróságnak legalább az eljárást fel kellett volna függesztenie, de a bíróság azt mondta, hogy ez a tartozás fennáll, ezt kikezddhetetlen tényként kezelte, illetve azt is mondta, hogy mivel a végrehajtás nincs felfüggesztve, folytatni kell tovább azt, a még fennálló tartozásra. Ez sem volt ugyanakkor helytálló, hiszen egy részben a végrehajtási eljárás fel volt függesztve.

Álláspontja szerint az I. rendű alperes felszínesen járt el, ha ilyen gyanút észlelt, és azt észlelnie kellett volna, alaposabban át kellett volna néznie az ügyet.

A felperes felé nem történt felhívás a vonatkozásban sem, hogy beadványát végrehajtás megszüntetése iránti keresetnek tekinti-e, holott személyesen járt el jogi képviselővel nem rendelkezett. A tisztességes eljáráshoz fűződő joga a felperesnek az elsőfokú bíróság 21. sorszámú végzésével kapcsolatban is sérült, nem jogszerűen járt el e vonatkozásban sem az I. rendű alperes.

A Törvényszék a másodfokú határozataiban szintén az elsőfokú bíróság hibás gondolatmenetét vitte tovább, megdönthetetlen tényként kezelve a II. rendű alperesnek a követeléssel kapcsolatos előadását, holott addigra már újabb felperesi iratok erősítették meg azt, hogy itt eljárási

szabálytalanságok voltak. Illetve annyit mondott még a másodfokú bíróság, hogy a felperes nincs elzárva attól, hogy az ügy irataiba betekintsén, ami álláspontja szerint irreleváns, mert nem hasból mondta be, hogy kifizette a tartozását, hanem adatokkal alátámasztotta, konkrét végtörlesztéshez kötődő adatokkal. E vonatkozásban is a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét vélte felfedezni.

A II. rendű alperes vonatkozásában a felperes előadta, hogy a II. rendű alperes, jóllehet tisztában volt az ügy konkrétumaival, 2011. februárját követően nem hívta fel a felperest az előzetes számításai ellenére mégis hiányzó összegek előteremtésére és befizetésére, bár 2011. február 23-át követően újraszámolja az ügyet, igaz szemlátomást nem az esetleges számítási hiba kiküszöbölésén, a végrehajtási eljárás valamikénti folytatásán dolgozva, nem melleleg a 913.000.- Ft feletti „számítási hibával” annak alapos gyanúját is felkeltve, hogy a számítási hibában esetleg a szándékosság is szerepet játszott.

A II. rendű alperes vonatkozásában a felperes hivatkozott a Vht. 1.§-ára, a Vht. 7. § (1) bekezdésére, a Vht. 8. § (2) bekezdésére, a Vht. 9. §-a által a Pp-n keresztül felhívott jóhiszemű tisztességes eljárásra vonatkozó követelményre, a Vht. 36. § (1) bekezdésére, (3) bekezdésére, a Vht. 37. § (1) bekezdésére, a Vht. 50. § (1) bekezdésére, 51. §-ára, továbbá a Vht. 52. § (1) bekezdésére, a Vht. 52/A.§ (1) bekezdésére, a Vht. 132. § (2) bekezdésére. Hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperest feddhetetlen eljárásával kapcsolatban fokozott elvárás terheli, a kártérítési felelőssége alapjait, a Vht. 228. §-ában, 236. § (1) bekezdésében, 238. § (2) bekezdésében, a Vht. 240/D. § (1) bekezdésében jelölte meg. Hivatkozott a II. rendű alperes eljárásra vonatkozó szabályok közül az 1/2002. (I.17) IM rendelet 33. § d.) pontjára és 47. § (1) bekezdésére is.

Előadta, hogy mindezek alapján a II. rendű alperes jogellenes magatartása azzal valósult meg, hogy minek után a felperes a II. rendű alperes adatközlése alapján kifejezetten az eljárás befejezése érdekében maradéktalanul, - persze az akkor folyamatban lévő végrehajtást korlátozó perre tekintettel jogfenntartással - teljesített, és ezzel a végrehajtási ügy befejeződött, a II. rendű alperes nem értesítette a felperest az utóbb mégis módosított követelés összegéről, a fokozatosság elvét, különösen a felperes befizetéssel bizonyított teljesítési képességére figyelemmel nem tartotta be, a részletfizetés lehetőségéről a felperest nem tájékoztatta.

E körben azt kifogásolta a felperes, hogy nem kaphatta meg újból a befizetés lehetőségét, nem kapta meg azokat az értesítéseket és felhívásokat, amelyeket az eljárás kezdetén minden adós természetesen megkap. Ezzel - álláspontja szerint - a II. rendű alperes megsértette a Vht. 37. § (1) bekezdés azon rendelkezését is, mely kifejezetten a hivatalos iratok kézbesítését írja elő.

Ez a jogsértés természetéből adódóan nem érzékelhető azonnal, csak utólag.

Amikor viszont a felperes bizonyos körülményekből és fejleményekből már tudomást szerzett a végrehajtás folytatásáról, azonnal meg is kifogásolta azt.

A tisztességes eljárásból történt kirekesztés jelen esetben együtt járt a II. rendű alperes részéről a Vht. 8. § (2) bekezdésben írtak megszegésével. Mivel a felperes bizonyította, hogy tud a rendelkezésre álló összegből teljesíteni, a fokozatban csak ez után következő üzletrész-árverés előtt el kellett követnie a legegyszerűbb lépéseket, hogy a felperes fizethessen.

A II. rendű alperesnek el kellett volna térni a III. rendű alperes üzletrész árverést sürgető rendelkezésétől.

Ennél súlyosabb vétség, hogy a II. rendű alperes figyelmen kívül hagyta egyfelől a Vht. 50. § (1) bekezdését, valamint 51. §-át, másfelől azt a konkrét, a II. rendű alperes által is jól ismert tényt, hogy a felperes elleni végrehajtás 2010. márciusa óta 5.500.000.- Ft tekintetében felfüggesztés alatt állt, folyamatosan, megszakítás nélkül. A konkrét elszámolási tények ismeretében a jogi helyzet helyes értelmezése az, hogy a Vht. 50. § (1) bekezdése, illetve 51. §-a betartásával jelen esetben a végrehajtásnak meg kellett volna állni, az üzletrész-árverésre 2011. június 8-án nem kerülhetett volna sor. Ez olyan bírósági iratokkal alátámasztott tény, amivel nem lehet vitába szállni.

A II. rendű alperes, a felfüggesztés alatt álló eljárásban a Vht. 51. §-ába ütköző módon törvényi felhatalmazás hiányában, illetve törvényi tilalom ellenében kerített sort a felperes 2011. februári

befizetését követően érdemi végrehajtási cselekmények fogatosítására (árverési hirdetmény kiadására, üzletrész árverés megtartására).

Ha már a II. rendű alperes valahogy kimódolta, hogy az üzletrész árverésre sor kerülhessen, biztosítani kellett volna, hogy a felperes felesége élhessen a Vht. 132. § (2) bekezdése szerint őt megillető törvényes jogával. Bár az elővásárlási joggal elsősorban a jog közvetlen értelmezése szerint a felperes felesége volt az érintett, feleségén keresztül viszont lényegében a családi vagyon, így közvetve a felperes is érintett, és jog- illetve érdeksérelmet szenvedő félnek tekinthető.

E körben a felperes álláspontja szerint a II. rendű alperes jogszabályt sértett és hivatali esküjét megszegte, mely nem menthető pusztán az árverési hirdetmény felperesnek történő megküldésével, közvetlenül meg kell volna keresnie a felperes tulajdonostársát is, itt a végrehajtó megszegte a kézbesítési kötelezettségét (Vht. 37. § (1) bekezdését), a különös gondosságra való eljárás követelményét (Vht. 228. §), a tisztességes eljáráshoz eljáráshoz való jogát (Vht. 9. §, Pp. 2.§).

Jogsértésként állította a II. rendű alperes részéről a felperes továbbá, hogy nem tartotta be a fokozatosság elvét, rosszul számította ki, hogy mennyit kell megfizetni a felperesnek a tartozás teljes rendezéséhez, eljárási hibákat is vétett, ugyanis a két végrehajtási eljárás miatt kérdéses az, hogy fel volt-e függesztve a végrehajtási eljárás vagy sem.

Jogsértésként állította azt is, hogy a végrehajtást korlátozó ítélet után nem kapott a felperes olyan elszámolást a II. rendű alperestől, ami újraszámolta volna a követelést, illetve a költségvonzatokat.

A III.-IV. rendű alperesek vonatkozásában a felperes előadta, hogy a IV. rendű alperes hol személyesen, hol a III. rendű alperest maga előtt pajzsként tolvá vagy bábuként mozgatva hamis, valótlán adatokat tartalmazó végrehajtási lap kiállítatásával, továbbá a végrehajtási eljárások során valótlán tartalmú nyilatkozattétellel megtévesztette a végrehajtási eljárás bírósági résztvevőit.

A III. rendű és a IV. rendű alperes rosszhiszeműségéhez kétség nem fér, a végrehajtási ügy legelső lépésével megbuktak a végrehajtást mintegy harmadával leszállító, korlátozó ítélet értelmében, ettől függetlenül a későbbiekben semmit nem változtattak ezen a hozzáállásukon, sőt tovább haladtak a rájuk jellemző úton.

A végrehajtás során a III. és IV. rendű alperesek folyamatosan alaptalan bejelentésekkel nehezítették a tisztánlátást.

Vonatkozásukban a felperes hivatkozott a Vht. 12. § (1) bekezdésére, a Vht. 9. § (1) bekezdésére, a Vht. 12. § (2) bekezdésére, 40. § (1) és (2) bekezdésére, a Ptk. 4. § (1) bekezdésére, továbbá a jóhiszemű eljárás követelményére.

Előadása szerint a IV. rendű alperes és jogutódlása folytán a III. rendű alperes jogellenes magatartása azzal valósult meg, hogy valótlán tartalmú végrehajtási záradék kiállítását kérték, illetve valótlán adatok alapján indult végrehajtási eljárást tartottak fenn hatályában, ezzel megsértették a Vht. 12. § (1) bekezdését, a Vht. 40. § (1) bekezdését és a Ppk. 4. § (1) bekezdését is.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy a bíróságnak a végrehajtás elrendelésekor nem feladata annak vizsgálata, hogy a közokirat kiállítását követően az adós teljesített-e, így a bíróság nem járt el törvénysértően, amikor a végrehajtást kérő kérelmének megfelelően a közokiratban, mint végrehajtható okiratban foglaltaknak megfelelően állította ki a végrehajtási záradékot.

A ...Kerületi Bíróság 2010. február 1-jén záradékolta a közjegyzői okiratot ... jelzalog kötelezett vonatkozásában azzal, hogy a tartozásért a közjegyzői okiratban megjelölt ingatlannal felel.

Hivatkozott arra az I. rendű alperes, hogy a ... számú perben a felperes a végrehajtás korlátozását kérte, a végrehajtás megszüntetésre irányuló kereseti kérelmet nem terjesztett elő. Az ügyben hozott ítélettel szemben fellebbezéssel nem élt, nem fellebbezte meg továbbá a bíróság azon perben hozott, az ellen folyó végrehajtási eljárás felfüggesztésének megszüntetéséről hozott végzését sem, bár azt 2011. május 31-én átvette.

A bíróság korábbi végzésében a végrehajtást egyébként is csak 5.500.000.- Ft tekintetében függesztette fel.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése alapján ezen határozatok kapcsán kártérítési igénnyel nem élhet, mert a jogorvoslati lehetőségét nem merítette ki.

Álláspontja szerint alaptalan a felperesnek a ... Kerületi Bíróság ... Vh. ...-as számú végzésével kapcsolatban kifejtett álláspontja is. A végzéssel a bíróság a kifogását elutasította, így értelemszerűen a végrehajtás felfüggesztéséről sem rendelkezett.

A bíróságnak nem feladata, hogy a végrehajtási kifogásban foglaltak alapján vizsgálja a követelés esetleges megszűnését. Amennyiben a Vht. 41. § szerinti eljárás nem vezet eredményre, az adós végrehajtás megszüntetése iránti pert indíthat a végrehajtást kérő, jelen esetben a III. rendű alperes ellen. A III. rendű alperes a követelés megszűnését nem ismerte el, így nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kifogás elbírálása során nem végzett egzakt számításokat arról, hogy a követelés fennáll-e, mivel a végrehajtó bejelentése alapján megállapítható volt, hogy a II. rendű alperesnek még követelése van a felperessel szemben.

Az ügyben a legfontosabb körülmény az, hogy a tartozás 2011. február 22-én még nem szűnt meg, és ... kifogása, illetve fellebbezése folytán a követelés teljes kielégítését eredményező ingatlanárverés még nem vált jogerőssé az üzletrész árverésének időpontjáig. Így a II. rendű alperes jogszerűen folytatta le az árverést a felperes üzletrészére, és a bíróságnak sem volt indoka a végrehajtás felfüggesztésére, mivel a végrehajtás megszüntetését eredményező pert a felperes csak jóval később indított.

Álláspontja szerint mindezek alapján az állapítható meg, hogy az I. rendű alperessel szemben a kereset jogalapja nem áll meg.

Az I. rendű alperes döntésével nem okozott kárt a felperesnek, a jogszabályi előírások betartásával járt el.

Az nem róható az I. rendű alperes terhére, hogy bár a ... előtt folyó eljárásban a teljes követelés kiegyenlítésre került, ennek ellenére nem intézkedett legalább a végrehajtás felfüggesztése iránt. ... végrehajtó helyesen, csak az árverés jogerőre emelkedését követően intézkedhetett a befolyt összeg elszámolásáról, az üzletrész árverésének időpontjában azonban az ott behajtott összegek a felperes elleni végrehajtásban még nem voltak figyelembe vehetőek, azokról sem az I., sem a II. rendű alperesnek nem volt tudomása.

Jogerő hiányában azonban még tudomásszerzés esetén sem lehetett volna azokkal csökkenteni a követelést.

Vitatta az I. rendű alperes összecszerűségében is a felperesi keresetet.

A II. rendű alperes szintén a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a Ptk. 349. §-a szerinti feltétele a kártérítésnek az, hogy kimerítse a kártérítést igénylő a rendes jogorvoslati jogát. Ezt a felperes nem tette meg.

Egyébként a végrehajtást kérő kötelezettsége bejelenteni azt, hogy a végrehajtandó követelés megszűnt, illetve lecsökkent. Amennyiben ezt nem teszi meg, úgy minden következményt neki kell viselnie.

A végrehajtási záradék kibocsájtása esetén is lehetőség van kérelem előterjesztésére, az összecszerűséget vitathatja az adós, erre azonban itt nem került sor, tehát maga a felperes is közrehatott abban, hogy a vitássá vált, hogy mennyi a fennálló követelés, milyen összegre kell a végrehajtást folytatni.

A felperes valamennyi intézkedés esetén tájékoztatást kapott arról, hogy milyen jogorvoslati lehetőséget vehet igénybe, kifogással élhet.

Az elszámolásánál az összecszerűséget egy gép számítja ki, a felperesnek e vonatkozásban is van lehetősége arra, hogy kifogással éljen.

A részletfizetést az ingatlan becsérték megállapításánál írja elő egyedüli kötelezettségként a jogszabály, jelen esetben ilyen kötelezettsége a II. rendű alperesnek nem áll fenn.

Az ingó árverési hirdetmények kézbesítése szabályszerűen megtörtént, bár az elsőfokú bíróság az árverést megsemmisítette, a másodfokú bíróság ezt megváltoztatta, és a felperes kifogását elutasította.

A Vht. 36. §-a értelmében a végrehajtónak fel kell hívnia a végrehajtást kérőt, hogy nyilatkozzon arról, hogy a követelés megszűnt-e vagy sem. Amennyiben azt nyilatkozza a végrehajtást kérő, hogy nem szűnt meg a követelés, akkor a végrehajtó köteles folytatni a végrehajtást, és az adós végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránti perben érvényesítheti az ezzel kapcsolatos igényét.

Bizonyos összegre valóban felfüggesztésre került a végrehajtás, de a további rész vonatkozásában folyt tovább, illetve a II. rendű alperes a végrehajtás megszüntetésével kapcsolatos ítéletet csak 2011. március 19-e után, pontosan 2011. december 9-én kapta kézhez, tehát addig nem volt abban a helyzetben, hogy a végrehajtás megszüntetése iránt intézkedhessen.

A végrehajtás felfüggesztése egyébként lehetőség, és nem kötelesség a bíróság részére, de amennyiben olyan adatok merülnek föl, amelyek szabálytalanságra utalnak, akkor nyilvánvalóan a bíróság van abban a helyzetben, hogy a végrehajtást felfüggeszse.

Az üzletrész becsértéke vonatkozásában egyébként a felperes kifogással nem élt, bár kérhette volna a becsérték szakértő általi megállapítását.

Ezt meghaladóan nem jelent meg személyesen az árverésen, holott még ott is lehetősége lett volna részletfizetést kérni, illetve arra, hogy kiegyenlítse a tartozást, valamint, hogy más érdeklődőket is az árverésre meghívjon, illetve jelenlétüket biztosítsa.

Álláspontja szerint tehát maga is közrehatott arra, hogy kára következzen be.

A III.-IV. rendű alperesek szintén a kereset elutasítását kérték.

Előadásuk szerint a felperes azon kereseti kérelme, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy a Holland Bútorbázis Kft. 97%-os üzletrészét a II. rendű alperes törvénytelen módon árverezte és adta át a III. rendű alperes részére, melyből a felperesnek jelentős kára származott, megállapításra irányuló kereseti kérelem, melynek önállóan a Pp. 123. §-a alapján nem lehet helye, tekintettel arra, hogy a felperes teljesítést követelhet, illetve maga sem jelölt meg olyan körülményt, amely jogainak az alperesekkel szembeni megóvása miatt azt szükségessé teheti.

A felperes keresetében vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni a III.-IV. rendű alpereseket a Ptk. 339. §-a alapján.

A kártérítés konjunktív feltételei közül a keresettel érvényesített követelés tekintetében sem a jogellenes magatartást, sem a kár keletkezése, sem a magatartás és a kár keletkezése közötti okozati összefüggés nem áll fenn.

A keresetlevél utalás szinten sem jelöli meg, hogy milyen jogellenes magatartás okozott a felperes részére kárt.

Jogellenes magatartás a végrehajtási eljárások körében a felperes állításával szemben a III-IV. rendű alperesek részéről nem állapítható meg, egyetlen olyan, a felperes által állított kárral összefüggő magatartást sem állított a felperes, mely jogellenes lenne részükről.

A jogellenesség egyebekben a keresetlevél által bemutatott tényállás mellett kizárt, a végrehajtást nem a végrehajtást kérő, hanem a II. rendű alperes, az ügyben eljáró bírósági végrehajtó folytatta le, mely eljárásban a végrehajtást kérő jogait gyakorolták, a végrehajtásra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint.

Vitatták a kereset összegaszerűségében is, vitatták továbbá azt, hogy az alperesek egyetemlegesen lennének felelősek a felperes által állított kárért.

Nem megalapozott álláspontjuk szerint a felperes azon kereseti kérelme sem, hogy a bíróság a cég

változás-bejegyzését elrendelő végzését helyezze hatályon kívül. Ezen kereseti kérelem ugyanis már nem terjeszthető elő hatályosan, mivel a 2006. évi 5. tv. rendelkezései alapján erre a végzés közzétételétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül van lehetőség.

A kereseti kérelem megalapozottsága fogalmilag is kizárt, hiszen a hatósági árverés útján szerzett tulajdonjog érdemben nem vitatható, annak III. rendű alperes általi megszerzése nem kérdőjelezhető meg, az árverési vételár megfizetésével a III. rendű alperes a törvény erejénél fogva tulajdonjogot szerzett a Vht. 127. § (1) bekezdése alapján.

Megalapozatlannal tartották a felperes általános kártérítésként előterjesztett kereseti kérelmét is, és általánosságban rögzítették, hogy a felperes által sérelmezett végrehajtási eljárás minden tekintetben a jogszabályoknak megfelelően került lefolytatásra. A felperes minden jogorvoslati lehetőségnek a birtokában volt, ahol szükségesnek látta jogait gyakorolta, az általa szükségesnek tartott eljárásokat megindította, és azokat részben eredményesen folytatta le.

A felperes a rendelkezésre álló iratok alapján nem tartotta szükségesnek a végrehajtás felfüggesztését, ilyen kérelmet nem terjesztett elő sem a végrehajtás korlátozása sem a végrehajtás megszüntetése iránti eljárásban.

Ennek megfelelően a II. rendű alperes végrehajtó a bíróság jogerős ítéletében is megállapítottak szerint jogszerűen folytatta le a végrehajtást és értékesítette a végrehajtott követelés kiegyenlítéséhez szükséges vagyontárgyakat.

Önmagában az, hogy a végrehajtási eljárásban, a végrehajtó eljárása következtében a végrehajtott követelésnél magasabb összeg folyt be, nem jár a végrehajtási eljárás jogellenességével. A befolyt, végrehajtott követelést és az eljárás költségeit meghaladó összeggel a végrehajtó elszámol, e vonatkozásban a felperest nem éri kár.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem megalapozott:

A bíróság a perbeli tényállást, a peres felek perbeli előadásai, az ügyben beszerzett iratok adatai tartalma alapján állapította meg.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A 349. § (1) bekezdése szerint államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

A (3) bekezdés szerint ezeket a szabályokat kell alkalmazni a bírósági és ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre is, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

Az I. és II. rendű alperesek vonatkozásában a törvényszéknek a kártérítési felelősség fennállását a Ptk. 349. §-a alapján kellett vizsgálnia. Ezen kártérítési felelősség megállapíthatóságának a következő feltételei vannak:

- jogellenes magatartás és felróhatóság

- kár

- a kár és a jogellenes magatartás közötti okozati összefüggés

További feltétel, hogy a károsult a kár elhárítására alkalmas jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette, illetve a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható

Jelen esetben az I. rendű alperes vonatkozásában a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az eljárása

során vétett-e, elkövetett-e kirívó jogszabálysértést, alkalmazott-e az eljárása során mérlegelést nem tűrő jogszabályt kirívóan okszerűtlenül.

A bírói gyakorlat egységes abban, hogy a jogértelmezési és jogalkalmazási tévedések csak az esetben esnek a felróhatóság körén kívül, ha nem feltűnően súlyosak, és nem nyilvánvalóan tévesek. Ha a jogalkalmazó szerv a jogszabály egyértelmű, több értelmezési lehetőséget nem engedő rendelkezését hagyja figyelmen kívül, menthető jogalkalmazási tévedésről nem lehet szó.

A felperes az I. rendű alperes kapcsán összefoglalóan arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes, az első- és másodfokú bíróságok nem kellő lelkiismeretességgel és alapossággal végezték a munkájukat.

E körben előzetesen a törvényszék az alábbiakra mutat rá:

A végrehajtási eljárás nem-peres eljárás. A Vht. a Pp. szabályait a végrehajtási eljárás azon kérdéseire engedi meg alkalmazni, melyeket a Vht. külön nem szabályoz, a Pp. alkalmazhatósága másodlagos, szubszidiárius jellegű, összhangban a nem peres eljárások szabályozási rendszerével.

A jogalkalmazónak a Pp. alkalmazásánál tekintettel kell lennie a végrehajtási eljárás sajátosságaira, például arra, hogy a végrehajtási eljárásban a felek kölcsönös meghallgatására kivételesen, csak bizonyos eljárási helyzetekben kerülhet sor, a Pp. bizonyításra vonatkozó előírásai igen korlátozva érvényesülnek a végrehajtási eljárásban.

E körben a felperes hivatkozott arra, hogy a III. és IV. rendű alperesek szándékoltnak valótlan összegre kérték a végrehajtási záradék kibocsátását és ennek kapcsán arra, hogy az I. rendű alperes nem kellő lelkiismeretességgel járt el, nem bizonyosodott meg arról, hogy a végrehajtást kérő követelése fennáll-e, milyen összegben áll fenn. A bírói gyakorlat ugyanakkor egységes abban, mint ahogy arra az I. rendű alperes hivatkozott is, hogy a végrehajtás elrendeléséről intézkedő bíróságnak nem feladata a teljesítések és azok elszámolása helyességének vizsgálata. (BH.1997.347.)

A jogsértések körében a felperes a II. rendű alperes 133,134. és 136. számú végrehajtói cselekményei elleni kifogás nyomán született ... számú, illetve az üzletrész-árverés foganatosítása elleni kifogás nyomán született ... számú elsőfokú döntéseket, illetve az ezeket felülvizsgáló és ... számú másodfokú döntést emelte ki.

Álláspontja szerint a 18. számú végzés meghozatala során az elsőfokú bíróság hibát vétett, amikor a felperesi kifogás nyomán az előzményi tényállásra kitért, de azt nem teljes körűen tárta föl, és ezzel helytelen következtetésre jutott.

E tekintetben a törvényszék jogsértést megállapítani nem tudott, az első- és a másodfokú bíróságok jogalkalmazási tévedést nem követtek el, kirívóan jogszabály ellenesen nem jártak el.

Az elsőfokú bíróság a felperes végrehajtási kifogását elbírált, részletes indokát adva annak, hogy a kifogást miért nem tartotta megalapozottnak.

A végrehajtási kifogásban a felperes nem a fokozatosság elvének be nem tartását sérelmezte, hanem azt, hogy álláspontja szerint jogszabálysértő az eljáró végrehajtó azon intézkedése, hogy a teljesítés ellenére változatlanul különböző végrehajtási cselekményeket foganatosított, tekintettel arra, hogy 2011. február 21-én a teljes összeg megfizetése megtörtént, mely tényről a végrehajtó is tudomással bír.

Az I. rendű alperes e vonatkozásban a kifogást teljes mértékben tartalma szerint bírálta el, az, hogy a végrehajtót fokozatosság elvének betartására nem hívta föl, kirívóan jogellenesnek nem tekinthető, ilyen kötelezettsége az eljáró bíróságnak - a kifogás tartalmára tekintettel - nem is állt fenn.

A törvényszék e körben megjegyzi azt, hogy a végrehajtási kifogás 2011. április 27. napján kelt, azt valóban jogi képviselő tette meg a felperes, azonban az ebben leírtak alapján már tudomással bírt arról, hogy a végrehajtó további végrehajtási cselekményeket foganatosított annak ellenére, hogy 2011. február 21-én a befizetés megtörtént a felperes részéről.

A felperesnek módjában állt az, hogy a végrehajtói iratokba betekintszen, ellenőrizze, hogy van-e még fennálló tartozása, és annak alapján lehetősége lett volna arra is, mint ahogy azt 2011. február

21-én is megtette, hogy akár egy összegben is rendezzen még fennálló tartozást, ezzel megakadályozva az üzletrész árverését. /Erre a másodfokú bíróság is rámutatott a számú végzésében.)

Egyébként a... Kerületi Bíróság utóbb 2014. február 13. napján született ... számú ítéletében megállapította, hogy a 2011. február 22.-én befolyt összeg nem volt elegendő a teljes tartozás fedezésére. A 8.417.962.- Ft befizetését követően a fennmaradó tőke követelés még 441.367.- Ft és annak 2011. február 22-től járó évi 21,5 % késedelmi kamata volt.

A felperes ráadásul tudomással bírt a jogi képviselő igénybevitelének lehetőségéről, sőt, 2011. február 9. napján a bíróságra olyan okirat is érkezett, mellyel a felperes, úgyis, mint a ...Kft. képviselője, meghatalmazta ... jogtanácsost, hogy helyettük, és nevükben eljárjon és képviseljen a IV. és XV. Kerületi Bíróság előtt folyamatban lévő végrehajtási ügyben.

A bíróság - a Pp. 7. § (2) bekezdése alapján - valóban köteles a felet, ha nincs jogi képviselője, a perbeli eljárási jogairól és kötelezettségeiről a szükséges tájékoztatással ellátni.

Ez a szükséges tájékoztatás a jelen vizsgált végrehajtási eljárásban a törvényszék álláspontja szerint megtörtént, az eljáró bíróság tájékoztatási kötelezettsége arra nem terjedhet ki, hogy jogi tanácsokat adjon a felperesnek arra, hogy a végrehajtási eljárás miképpen akasztható meg, milyen további eszközök igénybevitelére van lehetősége.

A végrehajtási eljárás továbbá éppen nem lehet tárgya annak, hogy a bíróság pontos, részletes elszámolást készítsen arról, hogy a felperes tartozik-e még a végrehajtást kérőnek, vagy sem, a bíróság csupán abban a helyzetben van, hogy ellenőrizze, hogy a végrehajtás menete a jogszabályoknak megfelel-e az egyes végrehajtási kifogások kapcsán hozhat határozatokat, megvizsgálva az adott végrehajtási cselekmények jogszerűségét, vagy jogszerűtlenségét. Ezt is behatárolja a végrehajtási eljárás nemperes jellege.

Jelen esetben a bíróság pontosan ezt tette meg, amikor a végrehajtási kifogásban foglaltakat elbírált és annak alapján azt állapította meg, hogy a végrehajtó intézkedései jogszerűek voltak.

Annak eszköze, hogy az adós, jelen esetben a felperes „ellenőriztesse” azt, hogy tartozása fennáll-e még vagy sem, a végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti per lehet, amelyben a bíróságnak már lehetősége van arra, hogy a tényállást teljes körűen tisztázza, bizonyítást folytasson le, figyelembe vegye, hogy mekkora befizetések milyen módon történtek, és ennek alapján a teljes követelés kiegyenlítést nyert-e vagy sem.

A másodfokú bíróság ezen 18. számú végzést a.... számú végzésével helybenhagyta. A bíróság a határozatát kellő alaposággal hozta meg, a szükséges körülményeket figyelembe véve, lelkiismeretlen eljárás részéről nem állapítható meg.

Mindezekre alapján a törvényszék az I. rendű alperes eljárása vonatkozásában jogszabálysértést, jogellenességet megállapítani nem tudott.

Vonatkozik ez a felperes által kifogásolt másik, az ingóárverés megsemmisítésére vonatkozószámú, illetve az azt felülvizsgáló....számú végzésekre.

E körben az eljáró bíróságok a végrehajtási kifogásban foglaltakat megvizsgálták, eljárásukban a törvényszék kirívó jogszabálysértést megállapítani nem tudott.

Nyilvánvalóan nem jogellenes az sem, hogy a másodfokú bíróság ugyanazon tanácsa bírálta el egymást követő ügyszámokon az egymással összefüggő végrehajtási kifogások tárgyában született döntéseket. Ez ugyanis a logika szabályainak is megfelel, hiszen amennyiben külön tanácsok végzik az egyes végzések vizsgálatát, úgy az egyik tanács a másik tanács által vizsgált döntésekről nem biztos, hogy tudomást szerezne, ráadásul itt olyan összefüggő kérdésekről volt szó, amelyek folyamatában történő vizsgálatát éppen, hogy egy tanácsnak kellett elvégeznie.

A felperes hivatkozott arra is, hogy a bíróság súlyos károkat okozó hibát vétett azzal, hogy a II. rendű alperes bemondását, miszerint 913.885.- Ft még a tartozásból fennmaradt nem ellenőrizte le, illetve azzal is, hogy bár az akkor jogi képviselő nélkül eljáró felperes kifogást és nem végrehajtás

megszüntetése iránti keresetet terjesztett elő, a Pp-nek a Vht. 9. § alapján alkalmazandó 95. § (2) bekezdése értelmében a beadványt nem tartalma szerint vizsgálta.

Több bírói döntés is leszögezi, hogy a végrehajtási eljárás során a felek által előterjesztett kérelmeket valóban tartalmuk, és nem elnevezésük szerint kell elbírálni (Pp.3.§ (2) EBH 2001.454), jelen esetben azonban a bíróságok pontosan így jártak el, a felperes beadványát tartalmuk szerint, végrehajtási kifogásként intézték el.

A felperes előadása szerint a legsúlyosabb hiba az I. rendű alperes részéről az volt, hogy a sz. végzést teljesen figyelmen kívül hagyta, egyszerűen nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felfüggesztés hatálya alá nem tartozó 3.545.000,-Ft tőkére, és annak járulékaire a közel 9.000.000,-Ft-os befizetés már csak első ránézésre, vagy megérzésre is nagy valószínűséggel bőségesen elegendő kellett legyen ahhoz, hogy a végrehajtás ne menjen tovább, és annak sem, hogy éppen és pontosan abban a felperest érintő ügyben hatályos, még a felfüggesztés, amiben az üzletrészre irányuló végrehajtásról egyáltalán szó lehet. Ha ennek a körülménynek a bíróság jelentőséget tulajdonított volna, jogszabálysértőnek minősítette volna a hatályosan csak mint egy 3,5 millió forintba folytatható végrehajtásban a közel 9 milliós befizetést követően foganatosított üzletrész elleni támadást.

Álláspontja szerint a bíróság akár fel is függeszthette volna az üzletrész árverését célzó végrehajtói aktivitást (bár maga is leírja, hogy nem ez lett volna a célravezető válaszreakció). Indokolt lett volna a felperesi hivatkozások alapján, de a bíróság a számú 2011. május 12-én kelt végzésével csupán annyit tett, hogy felhívta a II. rendű alperest, a felperes által kifogásolt iratok megküldésére. A felperes megítélése szerint ez szakmai hiba.

A törvényszék rámutat arra, hogy jelen eljárás nem lehet tárgy annak, hogy megvizsgálja, leírja a bíróság, hogy ténylegesen hogyan kellett volna eljárnia adott bíróságnak a végrehajtási ügyben. Jelen per tárgya -, mint ahogy fentebb is rámutatott már a törvényszék -, csak az lehet, hogy vétett-e az alperesi bíróság, I. rendű alperes az ügyben kirívó jogszabálysértést.

A Vht. 49.§-a szerint a jogorvoslatot elbíráló bíróság valóban felfüggesztheti a végrehajtást, ha a végrehajtható okirat vagy a végrehajtó intézkedése ellen jogorvoslatot terjesztettek elő.

A végrehajtás felfüggesztése azonban csupán lehetőség, a döntés a bíróság mérlegelésétől függ.

A felfüggesztés történhet kérelemre, de hivatalból is elrendelhető a végrehajtás felfüggesztése.

Jelen esetben a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelem nem volt, a bíróság pedig mérlegelési körében hivatalból nem látta indokoltnak a végrehajtási eljárás felfüggesztését.

A törvényszék rámutat arra, hogy a másodfokú bíróság a határozatai meghozatalakor már birtokában volt a végrehajtást korlátozó ítéletnek, hisze arra utalt az elsőfokú bíróság is, illetve ezen időpontig már a végrehajtás felfüggesztése is megszüntetésre került jogerősen, és a másodfokú bíróság ezen körülmények figyelembevételével hozta meg döntését, mely döntések vonatkozásában kirívó jogszabálysértést a törvényszék megállapítani nem tudott.

Önmagában a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása sem értékelhető kirívó jogszabálysértésként, hiszen itt mérlegelési tevékenységet végez a bíróság, jelen körben pedig kirívóan okszerűtlen mérlegelés nem volt megállapítható az alperes részéről.

A II. rendű alperes vonatkozásában a jogellenes magatartást a felperes abban jelölte meg, hogy minekutána a felperes a II. rendű alperes adatközlése alapján kifejezetten az eljárás befejezése érdekében maradéktalanul teljesített, és ezzel a végrehajtási ügy befejeződött, a II. rendű alperes nem értesítette a felperest az utóbb mégis módosított követelés összegéről, a fokozatosság elvét, különösen a felperes befizetéssel bizonyított teljesítési képességére, nem tartotta be, a részletfizetés lehetőségéről a felperest nem tájékoztatta.

A II. rendű alperes vonatkozásában a felperes arra hivatkozott, hogy minekutána a felperes a II. rendű alperes adatközlése alapján maradéktalanul teljesített, a végrehajtási ügy befejeződött. E

körben hivatkozott az 1/2002(I.17)IM. rendelet 33.§b.) pontjára.

Ezen rendelkezés értelmében befejezett a végrehajtási ügy, ha az adós a végrehajtható okiratban foglaltaknak eleget tett, és ezt a végrehajtó megállapította. Jelen esetben azonban a végrehajtó a jegyzőkönyvét módosította, és megállapította, hogy a felperesnek még tartozása áll fenn. Így tehát a végrehajtási ügy nem fejeződött be, a felperes az újabb végrehajtási cselekményekről is értesítést kapott.

A Vht. 36.§ (1) bekezdése alapján a végrehajtónak újabb végrehajtható okiratot az adósnak nem kellett átadnia és felhívni őt az azonnali teljesítésre, így a Vht. 36.§ (1)-(3) bekezdésében foglaltakat sem sértette meg a végrehajtó, mint ahogy a 37.§ (1) bekezdésében foglaltakat sem. Az ingó árverésre vonatkozó jegyzőkönyvet, illetve hirdetményt a felperes megkapta, az részére kézbesítésre került, arról tehát tudomást szerzett.

A másodfokú bíróság is rámutatott végzésében, hogy semmi sem akadályozta a felperest abban, hogy a végrehajtási iratokba betekintsen, azokból adatokat gyűjtsön, és tudakozódjon, hogy tartozása fennáll-e még, és milyen összegben.

A felperes arra hivatkozik, hogy ezen még fennálló tartozást akár egy összegben, akár részletekben is teljesíteni tudta volna. Jelen esetben azonban a tartozás összegének felderítése érdekében nem járt el, holott a hirdetmény kézbesítésekor már tudomása volt arról, hogy további végrehajtási cselekmények kerülnek vele szemben foganatosításra.

Egyébként maga a felperes sem a felfüggesztett rész feletti résznek megfelelő összeget teljesített a végrehajtó felé, hanem a tartozás teljes összegét kívánta rendezni, azzal, hogy a felfüggesztésre tekintettel az összeg kiutalására nem kerüljön sor.

Ennél is súlyosabb vétségnek állította a II. rendű alperes részéről a felperes, hogy figyelmen kívül hagyta a Vht. 50.§(1) bekezdését, és 51.§-át, másfelől azt a konkrét tény, hogy a felperes elleni végrehajtást 2010. márciusa óta 5.500.000,-Ft tekintetében felfüggesztés alatt állt, folyamatosan megszakítás nélkül.

A felperes helyesen mutatott rá, hogy a végrehajtás 2010. márciusa óta 5.500.000,-Ft tekintetében valóban felfüggesztés alatt állt. Az ezt meghaladó 3.545.000,-Ft és járulécai vonatkozásában azonban tovább folytatódott.

A végrehajtó intézkedéseivel szemben benyújtott végrehajtási kifogásokat az első,- és másodfokú bíróságok elbírálták, azon végrehajtói intézkedéseket szabályszerűnek tekintették. Jelen körben tehát a bíróság jogellenességet nem állapíthat meg, tekintettel az I. rendű alperes vonatkozásában már kifejtett álláspontjára. Ezen határozatok értelmében pedig a II. rendű alperes érdemi végrehajtási cselekményeket jogszerűen hajtott végre.

Kifogásolta a felperes azt is, hogy a felesége az elővásárlási jogával az üzletész vonatkozásában nem élhetett. E vonatkozásban azonban az árverés tekintetében a felperes, illetve házastársa kifogással nem élt, így a jogorvoslati jog kimerítése hiányában ezen előadása figyelembe nem vehető. Ezt meghaladóan nem a felperes, hanem a házastársa „sérlelméről” lehet szó, ezzel kapcsolatos igény érvényesítésére a házastársnak lehetne jogi lehetősége.

A III., IV. rendű alperesek vonatkozásában a kártérítési felelősség fennállása a Ptk. 339.§ - a alapján volt vizsgálendő.

E vonatkozásban is szükséges volt tehát a kereset sikerességéhez a jogellenes magatartás, a kár, és a kettő közötti okozati összefüggés megállapítása.

A III.-IV. rendű alperesek vonatkozásában a felperes azt adta elő, hogy a jogsértés részükről az, hogy valótlán tartalmú végrehajtási záradék kiállítását kérték, amivel megsértették a Vht. 12.§. (1) bekezdést, illetve a Vht. 40.§(1) bekezdését, mert a követelésük helyes összegét, a nyomtatványban közölt adathoz képesti csökkenését nem jelentették be haladéktalanul.

A III.-IV. rendű alperesek, illetve a IV. rendű alperes jogutódlása folytán a III. rendű alperes valóban nem arra az összegre kérték a végrehajtási lap kiállítását, amelyre kérhették volna, tekintettel a

követelésük végrehajtási záradék kibocsátása előtti csökkenésére.

Jelen esetben azonban a bíróság ennek jogkövetkezményeit levonta, amikor a két összeg közötti különbséget vonatkozásában a végrehajtási költségek megfizetésére a végrehajtást kérőt kötelezte.

A bíróság a fentiekben már leírta, hogy a végrehajtási záradék kibocsátása során a bíróság nem vizsgálhatja azt, hogy megfelelő összegre kérték-e annak kibocsátását.

A végrehajtási záradék ugyanakkor tartalmazza azon tájékoztatást, hogy az adós végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti pert indíthat a meghatározott feltételek fennállása esetén.

Jelen esetben azonban ilyen igénnyel nem élt a felperes, és a végrehajtás korlátozása iránti pert is csak később indított, holott ezek azok az eszközök, amelyekkel a ténylegesen követelhető összegre az adós, felperes hivatkozhat.

Maga a végrehajtási eljárás nem alkalmas arra, hogy a felperes ezen hivatkozását a megfelelő jogorvoslati eszközök igénybevétele nélkül biztosítsa. Függetlenül attól, hogy a III.-és IV. rendű alperesek jó, vagy rosszhiszeműen jártak el, a felperesnek a jogi eszközei ezen eljárással szemben megvoltak.

Mindezek alapján a kártérítési felelősségük nem állapítható meg, különös tekintettel arra, hogy az üzletrész árverésének időpontjában a III. és IV. rendű alpereseknek még volt fennálló, végrehajtható követelése a felperessel szemben.

A törvényszék ezért egyik alperes vonatkozásában sem tudott jogellenességet megállapítani, s mivel így a kártérítési felelősség egyik konjunktív feltétele hiányzott, a törvényszék a további feltételek meglétét nem is vizsgálta.

Mindezek alapján a törvényszék a felperes keresetét elutasította.

A III. és IV. rendű alperesek helyesen hivatkoztak arra, hogy megállapítási keresetnek jelen esetben a Pp.123.§ - a alapján nem volt helye, ezen kereseti kérelmet azonban a bíróság akként értelmezte, hogy a kártérítési igény megalapozottsága körében kéri a felperes a megállapítást, annak rendelkező részben való külön kimondása nélkül. (Erre tekintettel kérte a felperes közbenső ítélet meghozatalát is.)

Az eredeti állapot helyreállítása körében előterjesztett igények jelen eljárásban nem foghatnak helyt, hiszen jelen bíróság nem „felülvizsgálati” bírósága a korábban eljáró bíróságoknak, azok döntéseit nem semmisítheti meg, bejegyzéseket nem változtathat meg, csak azt bírálhatja el, hogy az alperesek jogszabálysértően járta-e el.

Ennek megállapítása esetén is a jogkövetkezmény a kártérítés és nem az eredeti állapot helyreállítása lehet.

Tekintettel arra, hogy a felperes pervesztes lett, kötelezte őt az alperesek részére perköltség, ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az ügyvédi munkadíj összegét a törvényszék a 32/2003.(VIII.28.) IM. sz. rendelet 3.§ (6) bekezdés alkalmazásával állapította meg, mérsékelve az egyébként járó munkadíj összegét. Ennek során a törvényszék figyelembe vette figyelembe vette a jogi képviselők által kifejtett munkát az ügy bonyolultságát, az ügyben megtartott tárgyalások, és a becsatolt előkészítő iratok számát.

A felperes köteles pervesztessége folytán az illetékeljegyzési joga és a per tárgyi illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illetéket is megfizetni a 6/1986.(VI.26) IM. rendelet 13-14.§-ainak megfelelően.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság a Pp. 233.§ (1) bekezdésén alapul.

...., 2015. szeptember 22. napján

.... sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő